

பாரத யுத்தத்தில்

முதல் நாள் சண்டை

நாடகம்

மென்னிட்டி : 11:

B. இரத்தின நாயகர் அண்ட் கன்ஸ்
கி, வெங்கட்ராம தெரு,
சென்னை - 79.

குறை : 5211053

ஞீ

பாராமதேயம்

பாரத யுத்தத்தில்
முதல் நாள் சண்டை

குளை-முனிசாமி முதலீயர் பாரியான
அம்மணி அம்மாளிடம்
சுவ சுதந்திரம் பெற்றது.

வெளியிடுவோர் :

B. இரத்தின நாயகர் அண்டு சன்ஸ்
கபிளமயானர்: B.R. பாலகிருஷ்ணன்
நிகுமகள் விளாசம் அச்சகம்,
26, வெங்கடராம தெரு, கொண்டித்தோப்பு,
மின்செய்ல் P. O., சென்னை-79
போன்: 5211058

பதிப்புரிமை]

1998

[விலை ரூ. 20-00]

ஸ்ரீ
ஸ்ரீ ராமலேஷம்

பாரதப்போரில் முதல்நாள் சண்டை

விதாயகர் துதி விருத்தம்
அக்திக்கணபதி ஆக்திக்கணபதி அன்பர்துதி
சித்திக்கணபதி செல்வக்கணபதி செப்புரவாம்
பத்திக்கணபதி பாலக்கணபதி பாக்கியம்ருள்
வெற்றிக்கணபதி வினேந்தசபைல் வந்தனனே.

கட்டியன் வருகிற விருத்தம்
உச்சிதகையுங்கட்டி ஒட்டும்வானுமின்ன
அச்சுதன் அடிவணங்கி அங்கிதமானும்பூஞ்சு
மெச்சியேவிழியிலங்க விருது கட்டியன் கள்கூறி
கச்சிததுரியன்வாசலுகட்டியன் வருகின்றுனே.

கட்டியன் வருகிற தரு
விரிவாய்ப்படைகுழிந்து துரியோதனன் வார
விதஞ்செரல்லும்கட்டியன்நானே சண்டை

பதஞ்சொல்லும்கட்டியன்
சரியாய்பதினெட்டுநாள்

தருமபழுசவர்மீது
விரிவாய்தாரணிக்கு

சாந்துபதினேருக்ரோணி
பேரணியாகவு

பிடித்துஆழுதம்சண்வை
விரிவாய்ப்பசனுதிபதி

நிரமாயுததநுசம்நாட்டி
நானுவிதமான

நடிக்காரவக்கொடி
விரிவாய்மச்சபதி

வேண்டிஜுவர்மகிழ்ந்து
பிரியமாயமகிழ்ந்துமே

பேர்பெற்றதுரியனும்
பின்னால்கடபலிக்கு

நானே
சண்வையேநுமித்து

அருணமஸமர்புரிய
பரிதூபதாதிகள்

ஏழுசேர்ந்ததுஜுவர்க்ரோணி
பெரும்பயடதெநுங்கிட

தொடுத்துக்களித்த—
வீஷநுமாசசாரிகளித்தும

வெகுழுயுமாயாளைப்பிட்ட
ஈலுவுந்தமீன்கட்டிட

அடிக்குருவர்வைபேரி
ஈமந்தன்குவெற்றுக்கு

சேஞ்சிபதித்தந்தார்
பெருமாவகுயவந்தார்

பிரியாதரவாளை
டிடியெழுந்தவே விரி

பொது வசனம்

இவ்விதமாக உட்டியன்கூற துரியோதன மகாராஜன்
சேஞ்சமுத்திரத்துடனே ரணக்களம் வருகிற விதங்கள்.

முதல்நாள் சண்வை...

துரியன் வருகிற கவி

நூடிபெற்றவர்ரெல்லாம் நடுங்குந்தீரன்
முரசுட்டங்கா நமரி சின்னம் பேரிபாட—
கெடி பெற்றமன்னவழும் சுகனிக்கீணன்
கெப்பிரதம்பியர்கள் சேளைகுழு
அடிபெற்றவர்மணி வலகலென்ன
ஜூவருடன்பாரதப்போர் கொடங்கவேண்டி
நூடிபெற்றதுரசமணி ரதத்திலேறி
துரியழுபத்திசபைக்கு வகுகின்றுனே.

துரியன் வருகிற கரு

ராஜாரேந்திர
ராஜன்கொலுவாகினுட்

ஒருபெருகியமணிப்படி
ராஜன்கொலுவாகினுட்
தேசதேசத்தையாண்டு
ஜூகம்நடுங்கிடகெடி

ராஜபூஜிதமகா

துரியோதனமகா

வந்தோமோமா
தந்தோமே சுரு

மெத்தயெண்ணமாவர் கவத்தனேவன்று ராஜ

நாடுநகர்ப்புதில்
நடுங்கிடுங்கிவனத்தில்
நடுநமக்கவர்க
ஏதிர்த்துஜூபித்துறையாய்

விட்டாரே-ஜூவர்

கெட்டாரே

ளாவரோ-நட்டமை

போவரோ சுரு

இந்தாலநுசென்று
மைந்தமீன்கடபலி

வந்தபழுசவர்களும்
தந்தனமென்று ராஜ

ரதங்கள்பரிகள் சேளை
ரணக்களம்தன்னில்
மதக்கொண்டயாளைகள்
வாணமனாவவிருது

அடவாக்கூடி

வந்தோம்திமாக

மிகநாடயீந்த

கொடியாட சுரு

மண்டலமதிர்ந்திட
மண்டலிடபெணவே அண்டங்கள் நடுங்கிட

பஷடபதினேருக்ரோணி
பாண்டவர்க்கேழுக்ரோணி
ஊரவாளர்க்கரம்
வந்துஉதிக்குப்புரியன்

திடமுன்னடுமக்கு

உரமுன்டு

பாலாசிலைதாங்கி

போலேதமோய்கி சுரு

பாரதப்போரில்

உச்சிதமஸ்சனி
கச்சிதவய்வணி

வெச்சகலிங்கரும்
கொச்சலருட்டே ராஜ

துரியன் சொல் கவி

நிறமானசல்லியனே சகுனிகர்னு
திதறவேரணகானி கடபலிக்கு
அரவாஜுமிசைந்திருக்க அதைபிரட்டி
ஜூவர்களின்பிள்ளையன் ரும் அநிலில்லாமல்
உமானபலிகொடுத்து படையெடுக்க
உறுதிபெறும் ஜூயந்தநுமோ உடனேகண்டு
நிறமானகெழுபலியும் தந்துவந்தோம்
திகரில்லா வீஷ்மரிடம் ஏருவோமே.

துரியன் சொல் வசனம்

கேளும் சகுனி கர்னு சவ்வியமகாராஜனே! இன்று
இருவக்கு சகாதேவனுவே வீரமாங்காளிக்குப் பலி கொடுக்
கும்பதி முகூத்தம் வைத்துக்கொண்டு அரவாளை இணையக்
செய்து வந்திருக்க அதையறிந்து பாண்டவர்கள் பயந்து
நேற்றையதினம் அமாவாசை யென்றாலும், பெற்ற மைந்த
ணௌரும் பாராமல் அரவாளை யடுத்து அவர்கள் மனத்
துணிந்து உடபலியூட்டி ஒயுதமெடுத்துச் சண்டைக்கு வர
நாமதையறிந்து மதயாளையைப் பலி கொடுத்து படை
யெடுத்து சண்டைசெய்ய குருகோஷத்திரத்திற்கு வந்தோமே
முன்ன முன்னம் புத்திரசோகத்துடனே வந்த பாண்டவர்
களுக்கு ஏதாவது ஜூயம் வரப்பேபாறதுண்டா? ஒருக்காலும்
வரமாட்டாது. ஆகையால் நமது சேமினக்ளைப் பிரித்து அணி
வகுக்கும்படி சேனுதிபத்யாய் விளங்கிய வீஷ்மாச்சாரியைக்
கண்டுகொள்ளுவோம் வாருட சகுனி கர்னடைபனே.

வீஷ்மர் வருகிற கவி

தமிகமாமகுடப் பூண்டு சதுரபணியலயகரித்து
செங்கையிற்சிலைவாண்தி சேனுதிபதியாய்வந்த
மங்களவதனதீர்கள் மணியொளிரதத்திலேறி
விக்கினமொன்றில்லாத வீஷ்மரும்வருகின்றாரே.

வீஷ்மர் வருகிற தரு

தரணிக்கதிபரும்
சாரிகொலுவதாகினுர்
சாரிகொலுவதாகினுர்
வருணன் சந்ததஜுகமைந்தன்
மாதவசீலன்தின்ய

சேனுதிபதிவீஷ்மர்
ஞாஷ்டோத்திரம் நாடி

வல்லவீரகெப்பிரக்
போதனுகூலன் சுரு

வேதனையருளிய
பாதமேதம்பிழேய
ஆறுசாஸ்திரமசதுர்
அளவாக்கண்டேன்தந்தையை

சீதாமயிபதி
தீதில்லாதீர்கள் தரணி

வேதாகமங்களெல்லாம்
யினமையீல்
வென்றேன் சுரு

களமெலாம்பாவியே
பள்ளவென்ன தரணி

கொடியுமளாவியாட
புகழுள்ளமாரங் சுரு

புகழும்தேவா திகள்
வெகுவிதசீலன் தரணி

சாரதிரதம்நடத்த
வீரசுற்றிலும்கூட சுரு

சத்தியதீர்கள்
கத்திளைச தரணி

சாரதிரதம்நடத்த
வீரசுற்றிலும்கூட சுரு

பொது வசனம்

கிழவிதயாக வீஷமாச்சாரியர் ரணக்களைச் சுற்று சேந்தபோது துரியோதிரன் வீஷமாரக்கண்டு சொல்லு கிற விதங்காண்க.

துரியன் சொல் கவி

உத்தமனுயசந்திரகுலம் விளங்கவந்த
உகந்ததந்தயாரே யுங்பாதம்போற்றி
ஏத்தகட்டொத்தமழுத்த மேகஸ்போலும்
தருமரிமனம்பெய்திரி நிறையக் கண்டே தீயா
ஸத்தவப்புதமதுபட்ட பலத்தைக்கொண்டு
வீரமிள்லாபாண்டவர்ஸ் பண்டகள்தன்னின
எந்தளைநாள்ரனிலே வெள்லாகும்
இழையறித்துபெயந்தலுக்கு திட்டஞ்சொல்லியே.

துரியன் சொல் வசனம்

கேளும் பாட்டனுரே சந்த கட்டில்ப்போலும் சந்த
மேகத்தை பொத்ததாகவும் நமது பெறில் வந்திருக்கும்
தருமராஜன் முதலாள ஏழக்ரோணி சேகையை நமது
பதினேந்தரக்ரோணி பலத்தைக்கொண்டு எந்தளை நாளிலே
வெள்லாகும் அதையறிந்து சொல்லும் நாதா வே.

வீஷமார் சொல் தரு

ஒருபகலுக்குள்ளாகஉக்ரகோபங்கொண்டு விள்லெடுத்தால்
இருத்தன்நாள்வெல்லுவேனே ஏழக்ரோணி
பண்டகளைக் கொல்லுவேனே ஒரு

துரியன் சொல் தரு

அருமைசேனுதிபதி அப்பாவன்சாவியமொழிகண்டு
அகமதுகளித்தேனே யின்பசாரந்தனிலே
க்கமது குளித்தேனே அரு

வீஷமார் சொல் தரு

முனிவரானவிற்குரு முடிவில்வந்தெதிர்த்தால்
முப்பகலிலேமுடிப்பார் அதில்வந்திடும்பண்டகளை
செப்பியபடி முடிப்பார் முனி

முதல்நாள் சண்டை

துரியன் சொல் தரு

சனியன்துடர்ந்தகல்லசற்றும்பயற்ற மெதிர்த்தார்
தப்புவந்துமித்திடவே நீங்களிருவரும்போதும்
தெய்யம்பெற்ற கொடுத்திடவே சனி

வீஷமார் சொல் தரு

பாதவன்மைந்தன்கர்னன்	ஒந்துபகுதன்னிலை
அறிந்துபார்மனந்ததறுவாய்	பெல்வான்
தெரிந்தின்னழும்	வெகுலிரியமன்னு
	கருவேன் யாத

துரியன் சொல் தரு

சீகரன்பலங்கொண்டு	தேயிக்கத்துணிந்துதூவர்
ஜீவனெயாழித்திடவே	நட்சமபெதிர்த்தி
அவர்பாவலோ	யொழித்தடவே சித

வீஷமார் சொல் தரு

வீசியஅஸ்வத்தாமன்வெகுண்டுவில்லேந்தியெடுத்தால்
விருதாவாயல்வோ கொல்லுவான் நிரதாளிபடலமாய்
ஒருநாழிகையில் வெல்லுவான் வீசி

துரியன் சொல் தரு

சாற்றுமொழிவாலெந்தன்	உடலமெல்லாப் பூரித்து
தருமராய்வுழிந்துதே	நந்தோழுமும் அங்கியும்
மாருடாராய்	கிழித்துதே சாற்

வீஷமார் சொல் கவி

இந்தமொழிகளுக்குமிக மகிழ்ச்சிகொண்டால்
இருக்குதின்னம்பலசாலி யிகுதநாள்சொல்வேன்
அந்தமுள்ளசல்லியறு சகுனி கேமன்
அடவாயிரவாகுத்த பூரிசவா
விந்தைக்கிருயுதவாகு குமந்தன்தம்பி
வீரமிகுபகதத்தன் சேமத்துறைடு
தொந்தமிகுதேசமன்ன ருண்டுசொல்ல
பெளிதல்ல அவர்குரம் பழுதாழன்டோ.

வீஷ்மர் சொல் வசனம்

கேளும் துரியோதனு! நல்லவருடை வீரஞ் சொன்ன
வளவிலே இனி இல்லாத பூரிப்பை வெறுவாய்கூடந்தாய்;
இன்னும் சொல்லப்போகிற வீரருக்கு உன்னுடலம் பூரிக்க
இடமெங்கே இருக்கிறது. ஆகிழும் சொல்லுகிறேன் கேளும்.
சல்லியராஜன் கருனரிராஜன் கேமூர்த்தி அடவாயிரவா
குத்த யுதவாகு பூரிசவா பகதத்தன் சோமதத்தன் உனது
தம்பிமார்கள் புத்திரர் பவத்திரர்கள் முதலான இன்னம்
களிச்சர் தெலுங்கர் முதலான அனேக தேச மன்னர்கள்
இருக்கின்றார்கள். அவரவர்கள் வரப்பிரசாதமும் பல பராக்
கிரமத்தையும் எளிதாகச் சொல்லி முடியாதல்லவோ துரியோதனா மகாராஜனே.

வீஷ்மர் சொல் தரு

ராஜராஜர்திடமுரைக்கவே மனதுகளித்தேனே
நாமுமின்றையதினத்தில்பஞ்சவர்தன்ஸீனகெவிப்பேனே சுரு

நருக்கித்துண்டாய்	நொருக்கிப்படையை
பெருக்குமோசமர்	ஏருக்கில்முடிக்க ராஜ
சட்டமாய்பதினெட்டுநாள்	எட்டளையிட்டதேதுக்கு
தடுத்துப்போராட யேழக்ரோணி தினத்துக்காகுமோ சுரு	
தஞ்சமென்றாஜயர்	அஞ்சிறடுய்கவே
பஞ்சபஞ்சாகவே	மிஞ்சியடிக்கவே ராஜ
அதிரதர்வீஷ்மரதுரோணர்	அவர்களிருக்கட்டும்
அஸ்வத்தாமன்பாணத்துக்கிரை	இவர்ப்படைகளோ சுரு
அரிங்கத்துமீறியோ	ஈணாத்தில்மடிக்க
மனத்திலின்பழும்	நிரினத்திருக்கவும் ராஜ
எந்தபலத்தைக்கொண்டுபஞ்சவ	எநிர்க்கத்துணரித்
என்ஸீனப்போலேதுரைகளாக	[தாரோ
துக்கசேனினகள்	என்ன பிருந்தோ சுரு
குதிக்கவேறிய	பகதக்குடே தமனம்
	வகைத்தகவேண்டியே ராஜ

வீஷ்மர் சொல் காவி

இப்படியாப்தமதுபடை நிடத்தைச்சொன்னேன்
எதிரியின்பலமதைகொஞ்சம் மகிழ்ந்துகேளும்

முதல்நாள் சன்னட...

செப்பரியயிருப்படையும் ஜம்பத்தாறு
தேசமுடன் வானுவகந்திகழுமந்த
ஒப்பிலாபுந்தர ஜூ நிறைந்திருக்க
உலகமெலாம்கண் சிமிட்டி விழிக்குமுன்னே
கொப்பெனவேளில்விழுயன் வெல்வாணன்று
கூறனேன் யிதுநிழுமென் நெண்ணுவாயே

வீஷ்மர் சொல் வசனம்

கேளும் துரியோதனு யிதுவரையில் ஏழக்ரோணி சேனை
கயைக் குறித்து நமது பலத்தை சொன்னேமே இன்னமாத்திரி
பலத்தையும் சொல்லுவேன் மனமகிழ்ந்து கேளும் போர்க்க
களம் நிறைய வற்திருக்கும் பறினெட்டக்ரோணி படைகளை
யும் ஜம்பத்தாறு தேசமும் தெய்வலோகமும் மகா வீராதி
வீரனுகிய அர்ச்சன மகாராஜன் வில்லெடுத்தால் கண்
சிமிட்டி விழிக்கு முன்னமே வெல்லுவானப்பா துரியோதனு.

துரியன் சொல் தரு

எப்படி தேருவேன் சொல்லீஸயா	பாண்டவர்வீரம்
யின்னமும் சொல்லாதே	நில்லீஸயா
ஏறவிட்டேணரியை	வாங்கினிட்டக்ரே
வீரங்குன்றியுயிகி	போகவிட்டக்ரே எப்

வீஷ்மர் சொல் தரு

வல்லமையால்வாழ்ந்தபேருண்டோ தெய்வத்தின்செயல்
அல்லாமல்நடப்பதுவு முன்னோ
வாறைகொண்டுமனம் வாடுவதேனே
பேநததெஞ்சமெலும் குதிதுதானே வல்

துரியன் சொல் தரு

பாண்டவரை வெற்றிசெய்வேணே	யிந்தவுலகை
ஆண்டுக்கம்பெற்று	யெவேணே
பாரதமெப்படி	முடியுமோ அரிய
சிருடன்தடமது	கூறுவீரரிய எப்

வீஷ்மரி சொல் தரு

கெடுமதிகண் ஜூக்குதோற்றுமே
படுப்பிதியைவந்து
கெசிப்பும்தோப்பும்
சலிப்பிலாமலேகண்டுநான்

வஞ்சகம்புது
ஸாற்றுமே
ஒருவரிபங்கல்லவே
சொல்லகெடு கெடு

துரியன் சொல் கவி

கதிரீமகுடம்தாதாவே யினிமேலவன்னு
கடந்துவெற்றிதிடமெனக்கு சொல்வியென்னு
எதிர்தின்றுசமரிவினைக்க வங்கேதோற்கீ
யிட்டென்றுசொல்லவும் பின்வாங்குவேனே
அதிரதரும்சமரதார்க ஸின்னுரென்றும்
அடவடவாய் சேளினக்கொப்பிரிவுசெய்து
சதுரிதமாயணிவகுத்து தேவரஞ்சு
சமர்துடங்க யெச்சரித்துயிருந்திழரே.

துரியன் சொல் வசனம்

கேளும் தாதாவே நான்கெலிப்பேனன்றும் நிடஞ்
சொன்னுலென்னு சொல்லாவிட்டாலென்னு அபஜூபம்
தேருமென்று சொன்னுலும் அதினுலே பின்னிட்டு பார
தத்தை முடிக்காமல் போவதுண்டோ ஆங்தாட்டும்
உனக்கு ரேனுதிபதி பட்டம் தந்திருக்கிற படியினுலே தமது
சேளினகளில் அதிரதர் யின்னுரென்றும் சமரதர் யின்னுரென்று
அதிரதர், பட்டவர்த்தனர், அஸரித்தலைவர், பூகக்தலை
வர், காலாளிகள் தேராள்கள் யின்னுரென்றும் பிரிவுசெய்து
பூகப்பவகுத்து சண்டைக்கு ஆரம்பித்திரும் தாதாவே.

வீஷ்மரி சொல் கவி

அடவானதுரோண்டாரி பூரியன் அஸ்வத்தாமன்
அதிரதராகுமிவரே
வடிவானசோமதத்தன் பகத்தன்துங்மருடன்
மகாரதராகுமிவரே
நிடமானதுரியனும் கிருபனிசதுவி சங்கியன்
திகழ்சயிந்தலும் சமரத

வீஷ்மரி சேனலூப்துரியன் நம்பிகள்களனி
நிரமன அர்த்தரதாக்களே.

வீஷ்மரி சொல் வசனம்

கேளும் துரியோதனு! நானும், துரோணுச்சாரி,
அஸ்வத்தாயரி, பூரிச்சாரி, அதிரதர்ச்சாரி. சோமதத்தன்,
பகத்ததன், துங்மருடன், மகாரதராம. துரியோதிரன், கிருத
வள்ளுவன், கிருபாச்சாரி, சதுரி, சல்லவன், ஜூயித்தரசன்
இவர்கள் சமயதராகும். கர்னன், துரியோதிரன் நம்பியார்கள்
இவர்கள் அர்த்தரத பிரிவாகும் துரியோதனு.

பொது வசனம்

இப்படிப் பிரிக்க, கர்னமகாராஜன் கோபித்துச் சொல்லு
தந விதங் வணக.

கர்னன் சொல் கவி

அடவுடனே அதிரத சமரதாரக்கூவி
அங்கப்பதியோனை கடைப்பிரிவாகச்சோக்க
வடயவன்யீழிசுவக்க வாய்க்குடுமு
செவிதா சி புககபெழும்ப
இடியெனவே ஆக்ரமித்து வாளோயேந்தி
யெழிலான வேந்தரெல்லாம் நடுநடுங்க
கடுகிதுண்டாய்வெட்டியுனை யெறிவேவனென்று
காங்கயரைக்கிட்டி கர்னன் பதறுவானே.

கர்னன் சொல் தரு

வீஷ்மனே வாடா
வீரனே போடா
தாங்கமகமறியாமல்

யெனக்குமித்ருசம்
நாம்வரகநிமைத்தாயே சுரு

தடுக்கவேகோபுரம் முடுக்கவேமீற்றேள்
தொடிக்குள்ளனைவெட்ட மடிக்கவாளெடுத்தேன் விஷ

வீஷ்மரி சொல் தரு

பதறுதேகர்னு
பழுதுகள் சொன்னுர்

உந்தளையன்னு

அதனுலேபெரியோகர அண்டா தலைனாய்கொண்டு சுரு
அடுக்குமோவெட்டு யெடுக்குமோசொல்லும்
தடுக்கவுன துவானோ பிடிக்கப்பிடிக்கமீறி பத

கர்னன் சொல் தரு கர்னன் சொல் தரு
அதீரதனிவளே வீரமில்லாத
அர்ந்தரதர்நாடே யிடரிசொன்னவீஸ்மனை சுரு
யெதிரிவரசெசால்லிந்த தாலியேயெவன்
யேவியேபானம் சேவகமெனக்குண்டு அதி
ஆவியழிக்கவும்

துரோண்ட சொல் தரு யிருவருக்குள்
பக்கயதுகொண்டால் யெதிரிக்கேளிதமாகும் சுரு
பக்கமேதுஞ்செடோ இன்பமோயென்று
யிகழுவுமன்னர்கள் துன்பமோயிந்த
இன்பமோயென்று வம்புசண்ணடையெனிட்டு தெய்புசொண்டுறவாடும் பக்க

கர்னன் சொல் கவி

பதருதேயெந்தனென்றுசம் பதமறியாதருடன்
முதலீரண்டதனைவிட்டு முன்றிலும்தவறினிட்ட
மதியில்லாதவனேஜவர் மகாதனம்தனைப்பிரிந்து
எதிரின்றாருங்களதுபாகம் என்பாகம்தனைக்கொல்வேனே.

கர்னன் சொல் வசனம்

அடா வாடா ஸுடா! உனக்குச் சேனுதிபதி யென்று
பேர் கொடுத்தால் மன்னாவருடைய பஸாபலமறியாதவன்
நியாகையால் நாலாம் பிரிவில் சேர்த்தாய்ல்லவா? நல்லது.
பாண்டவான் சேனையை இரண்டாகப் பிரிந்து ஒரு பக்கத்
திலே நின்று என் பாகத்தையும் கொன்று உன் பாகத்தை
யும் கொல்ல எனக்குந் திராணியுண்டு. அப்படியாவது
தடத்தி என் பலத்தையறியும் வீஷ்மனே.

வீஷ்மர் சொல் தரு

வாய்மிரட்டு வழுமைந்தருவதுஞ்செடோ
வசைக்குமிதியாமல் பேசாதே

பாப்பரித்துதுங்குமுப்பரி குரடாவுக்கஞ்சிட
பதுங்குவதற்கியாமல் விசாதே
பதநிகோபம்கொண்டுகொல்ல எதிரில்லவந்துநின்றால் சுரு

பதைக்கவும்நினைக்கவும் சுதைக்கவும்பூந்தனை
வகைத்தீரமுண்டு குதிக்காதேபோடா வாய்

கர்னன் சொல் தரு

நானேவீரியனென்றும் நாரைச்சிக்கிரிக்கசெகட்ட
நடத்துதலையென்றிடத்தில் காட்டாதே
சேனுதிபதிபட்டம் பெற்றவனென்றாலுந்தன்
செருக்கையென்றியேவந்து தீஷ்டாதே
சின்னவசம்வந்தாய் அதைசொன்னேன்றாலுதொந்தாய் சு
திட்டெனகிட்டவும் வெட்டவுமூந்தனை
கெட்டுமதைக்கிணி அடிக்கனுஞ்செடோ நானே

வீஷ்மர் சொல் தரு

சேதியறிந்திடாமல் தீர்ம்பேசினுலென்ன
தேசிப்பாகன்மைந்தனென்று அறியாதோ
ஐாதியினுலுந்தனை சரியாக்கி அங்கதேசம்
தனிமுடிதந்தது தெரியாதோ
தவறுசெய்யதொந்தாய்யென்மேல் பவருபண்ணவந்தாய் சு
நாக்கவும்நோக்கவும் மாய்க்கவும்யென்றைப்போல்
யோக்கியனல்லவே போக்கிரிப்பயலே சேதி

கர்னன் சொல் தரு

கவுயகமறியலாம் மாஸியர்குலமென்றாலுந்தன்
மதிகுலத்தையுகரக்க பழிப்பாகுமையா
குதயலாகைசையெனிட்டு தகப்பனுக்குபெண்டேடி
ஐாதியைக்கெடுத்தோ பழிப்பாகும்
சன்னடைசெய்யவாரும் வீரம்கொண்டுபாருதிரம் சுரு
தன்டமும்கொண்டுமோ மண்ணடையும்சிதறிட
அண்டுயேசவுரியம் உண்டுமடிக்க கவுய

வீஷ்மர் சொல் கவி

தேழுகுவுமந்தலுக்கு நிருமுடிகொடுத்தாலே
உருகுமாகதம்கை கொஞ்சமாய்பேசவந்தான்

தேருகுவிலூயன்முன் னே தெடியவில்லெடுத்தான்முந்தி
சிருகும்பலைகயற்காலும் சேர்ந்ததென்றேக்கிணே னே.

வீஷ்மர் சொல் வசனம்

கேளுக்கள் பெரியோர்களே ரதிகள் கூந்தனுள கர்ன
னுக்கு துரோனுத்சாரி தங்கதயான கவுதமர் சொற்கடவா
மல் கட்டை ஆச்சிக்குமட்டும் அங்குகாட்டி நாப்போல் அங்க
தேசபட்டம் நந்தபடியால் நம்மை ஜூதியீனமாய் பேசத்
துணிந்தான் இப்படியல்லவா முந்தி துரியவான் பாண்ட
வாள் விஸ்லர்க்கெத்திய காலத்தில் இந்த கர்னன் வேடிக்
கைப் பார்த்தவன் சும்மாயிராமல் பதட்டமா யெழுந்து
அர்ச்சனானுடனே சண்டையிட்டான். அதுமுத விதுங்காலம்
நூத்திஜுந்துபேரும் சண்டையினுலே காலங்கழித்து முடிவு
சண்டை நேர்ச்செய்தவன் என்முன்னே நின்றுல் தப்பாமல்
கொல்ல பாணமெடுத்தேன் இந்த கர்னனை அப்புரம் விலகி
பிழைக்கச் சொல்லும் ஆச்சாரிமார்களே.

கர்னன் சொல் கவி

வாஸவன் வீஷ்மா ச்சாரி மடியும்வணையில்லை கயில்
விஸ்வெடுத்துயுத்தகஞ்செய்யேவின்னை வர்சா குழியாக
நல்லதுநாம்நாடி ரதங்காத்திருப்பிக்கொண்டு
யெல்லோரும்பற்யநானே யேசியேவருநுவேனே.

கர்னன் சொல் வசனம்

கேளுக்கள் யாவரும்நியாச் சொல்லுகிறேன் இந்த வல்ல
வனுகிய வீஷ்மா ச்சாரியார் சாகிறபரியந்தம் தேவர்கள்
சாகுபியாக ஆகாயபாணி பூமிதேஷவியரிய நான் கையில்
ஆயுதமெடுத்து சண்டை செய்கிறதேயில்லை இது சந்தியம்
நல்லதாகட்டும் எனது ரதத்தை ரணக்களம்சிட்டு என்
நகருக்குப் போய்வருகிறேன் துரியைதனு.

துரியன் சொல் தகு

பத்ராதேபொரும்பொரும் அண்ணு	நம்மை
பக்ஷயாளிவன் நகைப்பார்கள்	தண்ணு
அதிர்தத்தலைவன்	மேலாக்கச்செய்க்குறேஜுன்னை
அலுக்கோலம்பெய்தென்மீன்	கலங்கலைந்திடலாமோ பத

கர்னன் சொல் தகு

போப்போபயித்தியங்கொடுத்தோ	யிப்போ
பேய்வரிவந்துவன்மீன்	அடுத்தோ

திப்படும்பக்கஸ்போல்	திரேகம்புண்ணுகுதே
திருப்பசபதம்பிளி	அரும்பாவிநானல்ல
தொட்டுமுத்தமிடவேஷ்டாம்	மன்னவர-யென்ரீன தொ

துரியன் சொல் தகு

அரிதானவெகுவீர்தீரா	யுப்போ
அண்ணுபெயனதுமுகம்பாராய்	
இருபுஜம்போலவே	யிருந்தச்சுகிள்ளு
என்னவிட்டுதீபோக	எப்படிதுணிந்திரோ அரி

கர்னன் சொல் தகு

இரும்புண்டநீர்வெளிவந்தாலும்	மன்னு
யெந்தனவெறுத்துமே	நெந்தாலும்
பெரும்பழிசமந்தாலும்	சமப்பனேயல்லாமல்
பின்னிட்டுவருவேக்கு	சொன்னசபதப்படி இரு

துரியன் சொல் தகு

யகதெட்டேன்காலாக்கவியண்ணும்	உன்னோ
கணவாணன்றேசொல்லும்	மன்னும்
மெய்தொட்டசூசத்தை	விளைவாக்கதுபதி
வேந்தறுக்கேதானம்	யிந்தக்குவுன்தேக பத

கர்னன் சொல் தகு

இப்படிமரிக்காதேவல்லவா	வேரே
பெனாக்கொருபுத்தி	சொல்லவா
நற்பெரும்சேளியும்	நாடில்லாமிழந்தாலும்
நாலும்பின்னிடுவேகு	வானவர்சாகுபியாய் இம்

துரியன் சொல் தகு

இதுகாருமகானீதம்பின்டேன்	நீயும்
யெவினுபேந்தாலும்	கெட்டேன்
ஏதுமிதுவாயில்மன்	சாத்துவதறியேனே
சண்மை செய்பாலிட்டாலும்	அண்டுவிருக்
	[கொன்னுதோ பத

கர்னன் சொல் கவி

வடிவங்கள் அவிந்தட்டாலும் வாருவிவத்தினுழும்	
அடிவடின் சந்திரதேவன் அருக்கள்மேலுநித்தட்டாலும்	

தடவாரா நிலைசாப்தந்தாலும் சாகுமுன்வீஷ்மாச்சாரி
தொடமாட்டேனுடுதங்கள் துணிந்துமேயேகினேவே.

காணன் சொல் வசனம்

கேளும் துரியோதனு வடிவாக்கினி அஸிந்தாலும் சப்த
கூல நீர வத்தனுலும் சந்திரகுரியர் மேற்கெழுந்தாலும்
மகம்மேறுக்கிறினிஸ்குலைந்தாலும் வீஷ்மர் சாகுமுன்னெவிலை
யெடுக்கிற தலையென்று சொன்னது யொப்யோ அவர்
செத்தால் சுங்கதிசொல்லும் சண்டைக்கு வருகிறேன் நான்
போய் வாரேன் துரியோதனு.

துரியன் சொல் தரு

மரமேறிகைக்கிட்டதுபோல்	யெந்தன்
மதிகுலைந்துவாடுதயோ	
அறமிழுவோக்ளாடுபா	யெந்தன்
ஆகைஈகாட்டி மோசம்செய்தாய்	
விதிவசத்தைத்தோகுவனே	பாட்டன்
வீஷ்மயை நான் நோகுவனே	
கெதிதயெனக்குவேறிலை	கானு
வீத்திநஷ்டம்வந்துதயோ	
ராஜுகிரீடுதனைக்கொல்ல	அங்பாய்
நாபாசம்தான்வளர்த்து	
கூசியென்கோ மோசம்செய்வா	யென்று
கொஞ்சமுமநான்றியென்கயா	
பாட்டனுரேயென்னசெய்க்குவேன்	அந்த
பரிவுக்கொன்போனபின்பு	
வாட்டமா கிமன்றுதொந்தேன்	யினி
வந்ததெல்லாம் அனுபவிப்போம்	

பொது வசனம்

இப்படியாக துரியராஜன் கலங்கி நிட்சித்தனுகி சேனுதி
பதியுடனே சேனைகளை மழையூகம் வளைத்துபிருக்க இப்
பால் அச்சன்னலும் கிருஷ்ணமூர்த்தியும் ரணக்களம் வரு
கிற விதங்கான்க.

கிருஷ்ணமூர்த்தி வருகிற கவி

அரிகிவாசுதேவன் அகிலமோராடியளந்த
கருமுகில்வதன தீவன் காகுத்தன் அங்பர்க்கண்பன்

வரிசிலைப்பலவுந்தாங்கி வடிவாராதத்திலேறி
கிரிடியுங்கிருஷ்ணதேவர் கெறிப்பட்டனவருகின்றாரே.

பொது வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் பான்ட வானுக்காக
கிருஷ்ணமூர்த்தி கொலைவுக்கு வருகிற விதம் கான்க.

கிருஷ்ணமூர்த்தி வருகிற தரு

வேதநாதகெம்பிரன்	யாதவகுலதீரன்
பேஷவண்ணனும்நானே	
உலகெங்கும்நிறைந்திடும்	ஏகநாயகன்தானே
மாதுவன் ஜூவர்க்கன்பன்	மச்சகர்மவதாரன்
மண்ணும்விள்ளனுமானந்த	கண்ணன்பத்தவதாரன்
மாதவரீலன்நல்ல	யாதவகோலனமிக்க சரு

ஈதகக்கார்முக சீதாவேழது

அங்கட்டான்டபுவணம்	எண்டிசைசராசரங்கள்
அரிங்ததுங்குஷ்மியி	லவரிந்தேன்
இந்தபாரதமுடிக்க	நினைத்துமனதுகளிந்தேன்
சண்டையிதிநூற்றேவே	சகவாராயுமடிப்பேன்
நரவியாளஜுவர்	தயவாகவுயிரி கொடுப்பேன்
ஈதமிழுகிடுப்பேன்துரியனை	அதமதாய்கெடுப்பேன் சரு

ஈதமுடன்படைகளை

கந்தியுடன்வீஷ்மர்முனி	சிதறவேயடிப்பேன்
வீரரூபர்க்குத்தாது	சக்கரமெடுப்பேன் வேத
வில்லைத்துவனுல்	
நிலவங்கூரக்காவல்	மஸ்லவாக்காவலமிதிந்தேன்
ஞூர்க்காலனிட்டத்தில்	குந்திதனைவிடுதேன்
நடுக்காவசரத்தைப்பின்டு	ஏக்காமலேதடுத்தேன்
நூரை கலும்நாட	மஸ்நயவாதேட சரு

தாமரைபுகழ் அஸிவத்

விறுவிரைன்ரூடேவே	தாமரையுடிக்குறேன்
மாண்டவாடும்பரைனை	தாமரைதழுடுக்குறேன் வேத
நன்மைபத்தாலடித்த	
நன்மைவாயன்குடிகளிக்க	காண்மைபத்தாலடித்த அவன்வேண்டியாயர்க்கனும்

20

பாரதப்போளில்

மனஞ்சலவியாம்
பாண்டவர்பேரவிளக்க
பாலவயாக்கள் சேவைக்கு அழிமானமுங்கொடுத்தேன்
பாரத்தனேவாரும்சேரினகள் தோற்றதுபாரும்நாமும் ஈரு

கூத்துவனுகவே
ஏற்றியென்புறமும்
சபதமுடித்திட
சீத்தியெடுத்திட வேத

கிருஷ்ணரூபர்த்தி சொல் கவி
அளவியல்வீர விறையனே கேளாய்
அரும்பகை முடித்துக்கொள்ள
தளமெலாம்குழு ரணக்களம்வந்தோம்
தன்ரதமேறி விஸ்வெடுத்தால்
உளவுகோல்கொள்ளு பரிகளோத்திருப்பி
உணக்குமே பாகுவனுவேன்
கனவிலாமனதால் நல்லவக்கினமே
கடிந்தமரி தொட்டுக்கிடலாமே.

கிருஷ்ணரூபர்த்தி சொல் வசனம்

கேளும் மைத்துனு! உனது கொடிய பகையை முடித்து
உலகளை காலம் வந்து நேர்ந்தது. நாமிருவரும் சேரினாக
ஞடனே ரணக்களம் வந்தோமே, நீ ரதமேறி விஸ்வெடுத்
தால் நாலுவனங்குச் சாரதியாயிருந்து உளவுகோல் கொண்டு
சுவேதமென்றும் நான்கு வெள்ளைப் புரவிகளைப் பூட்டிய
ரதத்தை நடத்துவேன். இது நல்ல வக்கினமாகும். யுத்த
வாரம்பஞ் செய்யும் அர்ச்சனை.

அர்ச்சனை சொல் தரு

ஷஷ்வரேஸனை
எவர்கள்பேரிலேசன்டை
எந்தன் தலையனாரு
அந்தனார்குரு
வந்துகுழுந்திடும்
சொந்தமிவர்களை

ரணக்களத்தையடக்கியே
எதிர்த்துசெய்குவேன்
துரியன்தம்பியார்
வழந்தர்பாட்டனும்
பந்துகிளாஞ்சும்
சிந்துபணிந்துமே கவு

கிருஷ்ணரூபர்த்தி சொல் த

எங்குமதிக்கவே
முங்களா காரமா

வாழ்ந்திருத்தவகை
துரியன்வாழ்வதவரித்து

ஷஷ்டமாகு
நாட்டைப்பறந்துமே
நாட்டுதுங்பழும்
ஒட்டுவாட்டின

தாட்டமாடியே
ஙட்டலோட்டியே
போட்டுதாங்கடியில்
ஞப்படைமறந்திலோ என்

அர்ச்சனை சொல் தரு

உருக்கமாகியே
நாடுகிலோட்டவே
ரதக்கதமுடுக்கியே
நநிக்கக்கான்மூபம்
பகைத்தப்பதைக்கவே
மதிப்பிலாமலே

பந்துக்கள்பாட்டனை
மனமிரக்கமாச்சுடே
குதித்துமீறியே
எடுத்துயேந்தியே
துணிக்கவவச்சுகளை
வகைதப்பதெப்படி தரு

கிருஷ்ணரூபர்த்தி சொல் தரு

உடியேபேசுறுப்
கோடி கோடி யாய்செய்து
கொஞ்சம்பாஞ்சாலி
வஞ்சகமென்னியே
பஞ்சபாதகத்துரோகி
தஞ்சமென்றுறுப்

உங்களைமடிக்கதீர்ம்
கொல்லநினைத்தவசீன
அஞ்சிதலிக்கவும்
தெஞ்சம்புகழ்ந்திடும்
யிவனுக்கு
மிஞ்சம்பாதசம் வாடி

அர்ச்சனை சொல் கவி

உரிமையென் பாட்டனுரும் ஆஸாரிமாகுற்ற
உரிமையுள்ளவைருக்கொன்று உள்ளபாதகம்நாள்காண
தருமருக்கப்போ பாட்டம் தாலுங்குமனந்துணிந்து[டே]யே.
வருகுமேநான்சன்டைசெய்யமாட்டேனுள்ளதைக்கவிட

அர்ச்சனை சொல் வசனம்

கேளும் காருண்ய வஸ்துவே! கேளுதிபதி பாட்ட
ஞக்கூடே, துரோணுச்சாரி, கிருபாச்சாரி, அஸ்வத்தாமர்
ஞாக்களாய்விட்டது. துரியராஜன் தமையனுக்கும் அவர்
துப்பிமார் என் துப்பிமாராச்சுது, சம்பியராஜன் மாமனுச்
சுது, குனிராஜன் அப்படியோதும். சயித்தரசன் தங்கை
பூருஷனுகும், மற்றவர்களெல்லாம் பந்துவரிக்கமாகும். இனி
ஆரி த்தில் சன்னட செய்கிறது; அப்படி யஸ்லவென்று
நாளென்றித்து இவர்களைக் கொள்கூல் அந்தப் பாதகத்தை
கட்டுக்கொள்ளப் போகிறேன். தீர்மாருள் பட்டங்கட்டிக்
கொள்ளப் போகிறோ. நான் சன்னட செய்யமாட்டேன்.

ஆயுதங்களை விட்டெறிந்து, மரவுரி பூணி கு தபசுக்குப் போக மனதாகினேன். நல்ல வாக்குக் குத்தான் அனுப்பும் கீத்தனே.

கிருஷ்ணரூபர்த்தி சொல் கலி

அப்படியாலில்விழயா நில்லூம் நில்லூம்
அவிழ்த்தானேகட்டுயரம் நடிவாறுதன்னில் கைப்பிடியாயில்வீரக்கட்டிச் சேர்க்காவிட்டால்
கரைகட்டந்தவள்ளமெனப் பகுமேறும்
எப்படியும்வசப்படுத்த என்னுலாகும்
இருக்கட்டும்மாதவனே கடுகியோடு
செப்படியாள்பாஞ்சாலி தன்னையிப்போ
சீக்ரிமாயோடு நிவர்ச்செய்வாயே.

கிருஷ்ணரூபர்த்தி சொல் வசனம்

அப்படியா ஆகட்டும் மைத்தனு நில்லூம் நில்லூம். அரச்சனீன நம்பி நட்டாற்றில் கட்டுயரத்தைப் பறித்தது பேவாச்சது. இவரீக் கைப்பிடியாயிப் பிடிக்காவிட்டால், இவன் புத்தியானது கரைகட்டத் தவள்ளம்போலாகினிடும். இவீனை வசப்படுத்த என்னுலாகாஸல் போகுமோ, இருக்கட்டும். அடா மாதவா, சரீரவென்று மாடி வீடு சென்று பாஞ்சாலியான எனது தமிழகமை அழைத்து வாரும், மாதவா.

துரோபதை வருகிற கலி

பாஞ்சாலன் தபமயினமை யாகசேணி
பாரௌலாம்தொண்டாடும் மருள்நிதானி
பூஞ்சேஸையினியெனவே மொழியும்வாணி
சாஞ்சாடும் அங்காமயில் நடைகள்கொஞ்ச
அபாஞ்சிசேலியெணி பணிசிங்காரி
வாஞ்சைசுடன்தமயனிரு பாதங்காண
மாதேவிதுரோபதையும் வருகின்றுள்ளது.

துரோபதை வருகிற தரு

மதனாதினுய்யாரி
மகிழும்பாஞ்சாலி
மாதுபாஞ்சாலிவந்தாள்
மதனாந்தரருபி

வதனமணிசிங்காரி
நல்லநடைகொடிவபிதைய
அவிவமெங்கும்பிரதாபி சுரு
அறநெந்திவரையருள்
உஞ்சுகொளிநிரமிகு

சோதிமிகுந்தவதனி
தோகைபாலிவந்தாள்
மன்றிலையறிய
தேவியன்புகழ்வாமி

துரோபதையன்சுதனி
வினாவியஸீதரான்
தோகைபாலிவந்தாள்
வினாங்கசெழிக்கழுமி சுரு

விரதசாரணியாதி
வரதவேங்கடாவென்று

சுரவலைதமுடன்
பரதமிட்டாட மதன

காப்புகொலூக்கீலி
கங்கணாம்பளப்பளவனவே
பணிகளனம்வித
தேபப்பிக்கிள்ளும்

மேப்புஞ்சிக்கதானி
தவமணிகளமுத்து
கங்கணாம்பளப்பளவனவே
செவ்வையாகவேகன்று சுரு

நிடமுடன்படுகளம்
கெட்டபெரும்நலமகத

அடவுடன்போனவர்
கடுகியோகாண மதன

சீதக்களபம்வீச
செல்லிப்பாஞ்சாலிவந்தால்
வருமருள்பெருக
சாதனமா தரம்மா

தேவர்துதிகள்பேச
திருமுகமழகிய
செல்லிப்பாஞ்சாலிவந்தாள்
சாலைநகலீவாசகி சுரு

சற்குணகிருஷ்ணதும்
நற்குணமருளிய

மிக்கதுதிக்கவே
பொற்றவாட்டுபி மறன

துரோபதை சொல்தரு

தாமோதராரிவிட்டேனே
தங்கையாளந்தனீ
இங்குமேவேண்டியே

சற்குணமுந்தன்பாதும் சுரு
பொய்க்கமதாகவே
மங்களாறியேன் தா

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்தரு

தேராவடிலழகுபென்றும்
துங்டுதுபியனீ
சண்டை செய்யேனேன்று

கூதித்துமிகவாழி சுரு
கண்டுமேசிலஜயதும்
கொண்ட னன்மோதி தோ

துரோபதை சொல்தரு

அண்ணுயிதுவென்னுயெத்தன் அருமைபாவமறியேன் சுரு
அல்லதுங்காகிய
தல்லகால்தரை

வல்லபஞ்சவர்க்கு
வில்லைபோவமறியேன் தா

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்தரு

பக்கதீரவேயிதுகாலம்நான்
பாத்தியேதன்புளி
தோற்றுவிட்டது

பட்டேன்வெதுகோடி சுரு
ஆற்றில்கரைத்ததாய்
சாற்றினேனம்மா தோ

துரோபதை சொல் சௌபத்தியம்

கஞ்சகீனவகைதுசெய்த கார்மேகவன்னானே
காளிங்கமர்த்தனு கமலநயனு
பஞ்சவாளேந்தரா பரமகல்யானானே
பந்தவதாரனே பன்னகசயனு
தஞ்சமென்றெங்கனுக் கிளப்பவைத்தகுநிய
சாகாமலைபிமானம் தந்தகஸமயா
என்செய்வேன் பாரதம் தன்னிலேஆயுதம்
யெடுக்காமலைநுதியாய் கமத்துனர்க்கு
சஞ்சவமிலாமல்ரதம் நடத்தும்
மிஞ்சியேவில்லாளி விட்டுவைர
தெஞ்சமூம்நெவிழ்வெகு நேத்தியிதுவே
அஞ்சதோன்மனம் ஆநிபரனே.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் தரு

கூப்பிலியேதங்கையப்பே
படுகளம்வந்திருக்க
கங்கையில்லாமலே
தாவென்னனிசெய்தநு

ஏடுத்தபேரைக்கொலுவேன் என்சொல்விடுத்தனன்
ஏடுத்தபேரவீனுய் கெடுத்துவிட்டானே வைக்

துரோபதை சொல்தரு

காளிநான்பெண்டிரந்து
காஞ்சுதகாட்சியெல்லாம்
மங்கனவர்சபதமெந்தன்
வந்ததென்றுமகிழ்ச்சி

மங்கைவாடவிதியோ
அண்ணுவிசங்கைவிரானுள்

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்தரு

மாணிக்குத்தினமே
வருந்தியழுவும்பாங்கா
காணிக்கைகொண்டுவுந்தன்
காணவாயென்றிருத்த

கந்தமேவுருபி
விஞாயித்தங்திக்கு

ஆட்மாயிந்தலோகடூமி
நெவுற்றுபெற்றாபோ மாணி

துரோபதை சொல்தரு

எங்காப்பெண்களைப்போலே பொல்லாதபால்நாலும்
கிருந்துக்கிந்திடாமல்
செல்லாப்பணம்செல்லவும்
சிந்தங்கலங்கி

செப்புவேதநாதர
வெப்பமுண்டாகியே

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் தரு

கந்கைதநாந்திட
விருமுக

வாடவேண்டாம்
பிரகாசினி

பத்தியாகவந்ததே சீன	பாரவினின்னுறங்கிட
உந்தன்கூந்தல்தாள்முடிக்க என்னமுண்டுவிசயமின கரு	
வந்துமீறி வசப்படுத்தி	சன்னட்செய்ய வருதுவாய் சிந்
கிருஷ்ணரூபத்தி சொல் வசனம்	

கேளுமீம்யா தங்கையே நமது எதிரில் வந்து திறைந்திருக்க அம் பெறுங்கூட்டபாள சேரை கனுட்னே பாவியாகிப் பூரிய னுடைய ஆவினைய பதினேட்டு தினத்துக்குள்ளாக வாங்கி உன் கூந்தரஸீல நானே முடித்து வைக்கிறேன் இந்த விழுய ஸீத குணரிந்து சமருக்கு வரும்படி வசப்படுத்திவாரும் தங்கையே. (அப்படியே நஸ்வது அண்ணுவே).

துரோபதை சொல் வேச்சம்

மணிமது சேரை மாயனுக்குஞ்சுமத்துனரே
தலூவுடையல்லியனே சந்திரனேதாள்போற்றி
கணிகபில்லா சேனையட்டன் கனங்குறுகிமதியம்கி
அணிவிருஷ்டசோரவிட்டு அப்புரம்போய்நிற்பதென்னு.

துரோபதை சொல் வசனம்

சரணம் சரணம் என் பிராணநாயக பண்டைட்டி பரி
யூட்டி முழுமுரசங்கந்து அஹுமக்கொட்டியெற்றி ரதமேரி
ரணக்களம் வந்து மதியம்கி ஆயுதனிருக்கலோ சோரவிட்டு
எதிரிக்கிட்டத்தான் யிருப்பதென்ன சொல்லும் பிராண
நாதனே.

அர்ச்சனன் சொல் தரு

பெண் ஜேதாமரையுறுவே வெளுவதனான்துசிதமுள்ள
கன்னேகற்பகத்தறுவே
அண்ணன்றுரியோ நிர்வன் அருங்மபாட்டன்குறுவும்
அடங்கலும்பந்துக்களிடம் கொள்ளாமலிருக்க

ஆரையெதிர்ப்பேன்
கூருமென்னிரு
துரோபதை சொல் தரு

பாவிதுரியபஞ்சக்கூதே மெத்தபரியுமிஞ்சிபோச்சுது
மேவும்கீர்த்தியும்போச்சுதே

ஆவியழிக்கஞ்சமை	அனேகம்குதுபெய்தாள்
அவங்காடுத்தவர்கள்	யெவர்களென்றுமென்னு
தவராமல் சபதமுடிக்க	மடித்துமே நீதி பாலி
	அர்ச்சனன் சொல் தரு

அருளவுக்கொல்லவேதினைக்க	இனியில்லாதபாதகம்
வாக்மோபாட்டனைதடுக்க	உருளக்கரினாதோடுது
உரிமைக்கியார்மாமன்	பலன்னதுதருமோ
உலகெலாமான்டாலும்	
கமியறித்து கொகிலசெய்ய	மித்த லாமே குரு

துரோபதை சொல் தரு	
பலகலீகஞ்சுகற்றவர்	குருபெரியவர்க்குமே
நிலையினிர்கீத்திபெற்றவர்	பானந்தந்துமீது
திலைசெபுமைவே	வளைத்துக்கொண்டிருந்திட

இனைத்து உளைத்துமே	இருந்திட நகப்பாரி பச
அர்ச்சனன் சொல் கலி	

ஆவாயாயறிந்துகரக்கும் தோகைநல்லிவேகேளரப்
அவாயாயற்குமசிந்தை யடைந்தவருயிதநாளை
போகாவிட்டையும்காலம் மொழிவதுகடுப்பதுங்கேட்ட
தாழைசெய்தவர்க்குமிக்க தருநகரைத்தானே.

அர்ச்சனன் சொல் வசனம்	
கேந்த பிராணகாரணி தருமசிந்தையைக் கைவிடாத வகிளி இறந்தால் அவர்கள் ஜீவனுணரு மேசுதாதிளாரம் பெறுங்காலத்தில் உண்ணமயாய்க் கூறிய வகையானது போகாவிட்டையாமல் தடுப்பதுங்கேட்ட நன்மை நீணயறிய யாய்க் கூறுங்குற்றமானது இளமையில் துங்பமும் மறு யையில் கடுநகரைத்தவர்கள் பழிப்புக்கஞ்சினவள்ள கிடுதாவய் பேசவேண்டாம் பெண்ணே துரோபதா.	

துரோபகை சொல்தரு

துரியன்குடைசெய்கதற்கிடு	தேரிப்பேசேரீர்
தின்பம்கூறிவிசீரிரி	
தின்னவயதில்வரியைநாட்டின	மன்னன்மல்வோ
எரியர்க்குமாளிக்ட்டி	தீவிட் டுதின்றதும்சற்றும்
	தட்டிக்கொண்டதும் சுரு
பலகாலமும்	சமியாவிதம்
கொலைசெய்யவும்	வழுவானவன் துரி

ஆர்ச்சனன் சொல்தரு

அந்தவிதிக்கவந்துபிறந்தால்	ஆகஸ்வெறுக்கவாம்
மனம்கேதநம்பொறுக்கவசம்	
அவர்வர்செய்யுப்பாவபுண்யம்	தவறிந்தக்குமோ
குந்தமாகவேஷாடாகிளம்பு	குலமுறித்ததுபோலே
எந்தள்ளுலத்தைத்தானமிக்கவோ	இன்பாப்படிக்குராய் கரு
எதிராளியை	வகைதசெய்யவும்
மதியாள்து	பதியாதடி அந்த

துரோபகை சொல்தரு

சுகித்திருந்துமனப்பொருஞ்சுயால்	குந்தமாடியே
மனப்பேதந்தேடியே	
சொல்லும்பொருளீருள்ளுல்லாட்டய யென்னாம்பறித்துமே	
ஒருக்கத்தில்மன்னிகள்காணபெய்க்கிணி...சேகிஸயுரித்தவன்	
தடுக்குதுமழிக்கசபதமிட்டோமே	சிரியாய்முடிக்காமல் சுரு
சித்தம்வாடியே	சத்துருவுக்கு
மெத்தாஞ்சாவும்	குற்றமல்லவோ சுசித்

ஆர்ச்சனன் சொல்தரு

இட்டசபதம்தட்டுங்காலமோ	இருக்கமாச்சுதே
மனம்முறிகம்போச்சுதே	
எடுத்துசொல்லவோ கண்ணீர்தன்னீயே அடுக்கத்தாச்சுதே	
கட்டமுகியேபகைவரிநுந்தால் கண்ணில்பார்க்கலாம்	
ஏட்டுதினைசெய்யாண்டு அன்னைனை எப்படிதுணிப்பேன் சுரு	
இடராகவே	அடமாவோழி
திடமாகவே	விடலாகுமோ இப்

முதல்நாள் சன்னதம்

துரோபகை சொல்கவி

அப்பயப்போயிதென்ன மொழியுமக்கு
ஆர்ஜியம்தந்தே ஜன்குரித்தநாட்டில்
கமிருக்கப்பீட்டந்தரா லோபிதானே
இந்தப்பெரியோர்களெல்லாம் இக்கமஸ்ரு
நொய்யுரையாவிதுரமகா ராஜானின்போல்
போகாமஜுனீக்கொங்கல் யென்னவிவந்தால்
அய்வன்னன் அப்பனென்ன அன்னைவன்ன
ஆட்டிமிகவாட்டிடவே அஞ்சொனுதே.

துரோபகை சொல்வசனம்

கேளும் கவேத வாகனரே! உமக்கன்ன மதியா
வெறிய? இந்த துரியோதனன் காட்டுவாசிகளுக்கு இந்த
நட்டிலிருக்க இடங்களென்ற லோபிதானே. இந்த
பெரியோர்களெல்லாம் உச்சியில் வந்த குரியன் போல இரு
வரும் சரியென்று சமயத்தில் விலகாமல் உங்களைக் கொல்ல
ஏற்றது வரும்போது அப்யாவென்ன அப்பாவென்ன
அன்னைவன்ன தம்பியென்ன மாமனென்ன முகம் பாரா
அன்னைவன்ன அஞ்சொனுதே உமது கீத்திக்கு இட-
மாரும் மகாராஜைனே.

ஆர்ச்சனன் சொல்தரு

போப்போபயித்தியக்காரி	வெரு
புக்கிளோல்லவந்தாய்மிறி	
வாய்ப்பூசவந்தாய்மணமதேறி	வாறு
பொறுக்காறுவாச்ததைகள்	காமி
பாட்டகைக்கொல்லவோ	பாட்டகைவெல்லவோ
பந்துகவக்கொல்லவோ	சொந்தமென்றென்ன ஆமல் சுரு

பதறுதேமனம்	உதநிபேசவே
அஞ்சூழியும்	சிதறவாட்டுவேன் போப

துரோபகை சொல்தரு

* தடுகும் நின்பம்நாடி	உந்தன
மாத்துவமயமந்மாவர	வாட்டி
மங்கத்துவமருந்துவிவகைத்	தேடி
ஏய்வு...தூய்யமிக்க	மேநி

உத்தமனேசையித்து
ஒருக்காலுமிப்படி.

உன்னோறைக்பார்
தன்னோயறியாமல்

அர்ச்சனன் சொல் தரு

பாவமென்றால்படு
பாரெங்குப்பெடிமெத்த
பக்ஷமுள்ளாகுண
பச்சைஷ்டசிதுமணி
கோபமிருத்திடக்
கூறுமொழியுண்டு

கொல்லவல்லவ
சொல்லுமாமோழி

உருட்டிமிரட்டி நீர்
திருக்குசெய்திடலாமோ எரு

மன்னார்களிப்போ
யெள்ளோவாதித்து சந்

நுரோபநை சொல் தரு

கொத்தவகைவாங்கும்
கூந்தலைமுடிப்பவரேது
கூசாமல்செய்குறீர்
குறைவாகுமேயிது
சித்திரமாமுடி
தேடலாமோமன்னு

சிந்ததேதியே
முந்தியெதிர்த்தி

போதுயெந்தன்
வாருயிது
தீநு
துரியனோயுலகாள
வாடலாமோநாய்கள் எரு

வந்துபடுகளம்
வந்திடுமூயிர் கொத்

அர்ச்சனன் சொல் கந்தார்த்தம்

அருமைக்குங்கந் தயன்தேவியானே
அரிதான வித்தையுணர்
பெருமைக்குகந் தயுள் தந்தைசொல்லி
பெறுமைக்குமைக்குகந் தயும்
உரிமைக்குகந் தயன்னுலேகட்டி
ஒளியியிஸ்டத்து போலவே
முருவுக்குநாலும் இடரொன்றுசெய்ய

அர்ச்சனன் சொல் தரு

நூப்பாற்நகையாதோ
நூப்பாற்நகையாதோ
நூப்பாற்நகையாதோ
நூப்பாற்நகையாதோ

யெந்தனை

தவழிலாபெரியவர்
கவனமுங்கொள்ள குல

அர்ச்சனன் சொல் வசனம்

கூஞும் பிராணநாயகி உன் தந்தையான பாஞ்சால
மக்காராஜன் துரோனுச்சாரியிடத்தில் சில அரிதானங்கித்தை
விலை கற்றுக்கொண்டு பாதி ராஜ்ஜீயம் விடுவதாக ஆகச
ஏறி அவரோரு பக்கீவன்றி வந்தகாலத்துல் சொற்பிரதடி
நூப்பாற்நகையாதோ செய்ய, முந் சபதமிட்டபடியால்
நூப்பாற்நகையாதோ கட்டி வந்து பங்கம் நேரிடக்கெய்து அவராலே
ஏறி ராஜ்ஜீயம் பெற்றுவந்த உன் தந்தையைப்போலே
நான் அதை குருவை எதிர்த்தால் நீழிக்கும் வகையாகுமடி
பெண்ணே துரோபதா.

நுரோபநை சொல் கந்தார்த்தம்

சீராகவந்தபெயன் பிராணநாதா
தீர்யகள் பேசவசமோ
பேரூகவந்தபெயன் தந்தைசெய்த
ஷைமுகநூறுவது தீநியோ
நூராகவந்தகாலத்தில் சொன்ன
நெரியான சபதமத்தின
தூராஜமாக முடித்தாரேவுந்தன்.

நுரோபநை சொல் தரு

சபதமுடித்திடமலே
சபதமுடித்திடமலே

வெகுபெருமைகள்பேசுவர்

சபதமுடித்திட
சபமறியாமலே

அபஜேயமாயியே
விபரீதமாக சபத

நுரோபநை சொல் வசனம்

கூஞும் பிராணேசாரி என் தந்தையை யிழிவாகப் பேச
பேண்டும் என் தந்தைமீது கோயித்த அருவானவர் இட்ட
பத்தாறு உமோட்ட முடித்தார். அக்காலத்தில் என் தந்தை

மிட்ட சபதத்தை என்னுலே முடித்தார். ராஜ சபையிலே திட்ட சபதத்தை முடிக்காமல் உலகுள்ளாவும் பழிப்புக் கிடம்போது இந்த வீராப்பு பேசுவேண்டாம் மகராஜனே.

அர்ச்சனை சொல் தரு
பத்தினியேயித்த
பேடி பேசாதே போடி யினி
எந்தனைசொன்னஞ்சும்
ஞேடி துணிவே ஞேடி

கெத்துகள்போசாதே
சித்தம் துணிவே

துரோபதை சொல் தரு
உந்தனுலேவந்த
லாமோ நிலகத்திடலாமோ
யெந்தகாலமுமிந்த
போமோ விட்டு போமோ

சேனோத்தினைகத்திட
நிற்தனைவிட்டுப்

அர்ச்சனை சொல் தரு
கண்டுகொள்ளுமிந்த
மாட்டேன் வர மாட்டேன்
பெண்டுபின்னையிச்சை
விட்டேன் யினபம் விட்டேன்

சன்னடக்குநாள்வர
தொண்டுமனதின்பம்

துரோபதை சொல் தரு
ஆர்சொன்னபோதுளை அய்யம்யோயென்னுசெய்வேன்
மன்னு யென்னசெய்வேன் மன்னு
மொழிந்திடுவதின்னவென்று அறியாமலிம்மொழி
சொன்னுய் மொழி சொன்னுய்

அர்ச்சனை சொல் வசனம்
கேஞ்சு பிராணநாயகின் எந்தனை சொல்லிக் காட்டினு
லும் எனது மனமிருங்கி சன்னடுசெய்ய துணியமாட்டேன்
இனி பதில் பேசாமல் நடவு பிராணநாயகி.

துரோபதை சொல் கொச்சகம்
பச்சைசமுகில்வதனு பார எந்தமெய்ப்பொருளே
கச்சைக்கொடியுடைய கர்னையாப்போல்வில்வாளி

(த) சூசயில்லையென்றாலோக்க ஏக் கமனம்வாடிவத்தேன் அதிகாரத்தே யென்கோனே ஆதிரிப்பீரன்தனமையா.

துரோபதை சொல் வசனம்

பேருக்கங்களைராகிய எனது அன்னுவே! எச்சைக் கொடி போட்டத் தக கர்னராஜனைப்போல் தனக்கு சன்னட பொய்ய சம்மதமில்லையென்று கண்டித்துக்கூற மனம் தேங்கி வந்துள்ள எவ்விதமாவது எனது சபதத்தை நிறைவேற்றி ராஜர்க்கவேண்டும் அன்னுவே!

கிருஷ்ணரூபர்த்தி சொல் வசனம்

அப்படியே செய்விக்கிறேன் நீ பாசகற சேர்த்திருப் போம் நங்கூட்டே.

பொது வசனம்

இப்படி கூறிய விஜயராஜனை தனியாக அழைத்து வைத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணரூபர்த்தி பகவத்தீரை போறிக் கிற விதம்காண்டு.

கிருஷ்ண ரூபர்த்தி சொல் தரு

புவஸஜேந்தமும்	புமிபாரந்தீக்கவே
நாராயணனுக	வந்தோமே பு

அர்ச்சனை சொல் தரு

வந்தோமென்றுகொல்லி	மகிழ்ந்தருளியநாதா
எந்தனிதமென்று	எடுத்துச்சொல்வீரே வந்த

கிருஷ்ணரூபர்த்தி சொல் தரு

எடுத்தோமென்றுகொல்லி	இருணியன் தளைக்கொல்ல
அபுக்காயென்றுவந்து	அமன்றவந்தனுகி எடு

அர்ச்சனை சொல் தரு

வைந்தநுபிய வைதாகன்	மாதவசீலனும்
வந்ததுமிற்ந்து	மகிழ்ச்சிகையிட்டேனோ வைந்த

கிருஷ்ணரூபர்த்தி சொல் தரு

கொன்றோராவணனை	கோதன்டராயனுகி
நூல்ருளிவேந்தனு	யறிவித்தாய்குது கொ

அரச்சனன் சொல் தரு

அறிவிக்கும்பெருமபொரு
தெரிவிக்கும்விதமெல்லாம் எனவிடேநடே
கிருஷ்ணரூர்த்தி சொல் தரு
வீரக்காண்மப்பேன விந்தைகிருஷ்ணரூப்பவந்தேன்
தீவர்ச்சனங்கு
கிருஷ்ணரூர்த்தி சொல் வசனம்

கேளும் அரச்சனு! இப்படி மூன்று ஜெனனமும்
மாமிருவரும் நாநாராயணராகப் பிரியாமல் பிறந்தோம்.
நாமிருவரும் திருவராயினும் உயிரொன்றே தவிர வேறில்லை
இதுவஸ்லாமல் இன்னும் சொல்கிறேன்: ஏழுலகத்தோற்ற
மென்னும் வகையுண்டாகவி அதனிடமாய் பிருத்து, அப்பு,
ஞத்து, வாயு, ஆகாசமென்னும் ஜூவங்கூப் பொருளுண்டாகவி
சாத்துவிதம், நாமதம், ராஸத் மென்னும் முக்குணங்க
ஞடனே அநுவகைப் பிறப்பாசியசாஸ்தரங்களுடனே நால்
வகை பேதமும் வகுக்கப்பட்ட சர்சரப் பொருளாகத்
தோன்றும், பாலும் நெய்போலும் உயிருக்குயிராய் வருமும்
சர்வ ஜீவியாயிருந்து விளங்கும் காரண தந்தை பார்க்கும்
போது பகையார்? உறவார்? சகலஜீவனும் ஒன்றுக்கொன்று
மேகமயமாயிருக்கும் சகல ஜீவனுக்குள்ளிருந்து பரிசூலன
ஞானசோத்தியாய் இப்பிரபஞ்சத்தை நடத்துகிற நிதிவஸ்து
வும் நாடேய். ஆயிரத்தெட்டாண்டமும் இருநூற்றி பிருபக்தி
ஞான புவனமும் சத்தசாகரம் சத்தலு பரவத முதலான
யிரேரு பதங்கு உலகமும் அண்டரண்ட பகி,ண்டமும்
எண்பத்தினுறு வகைம் யோனி பேதமாகிய சகல ஜீவாத்து
மாக்கனுக்குள்ள என்னுக்குள் எண்ணோபோலும் எங்கும்
நிறைந்திருக்கு சலமும் நாமோயாகும். உன்னுலைஞரு
குமா? உன்னுல் ஒன்றமியுமா? உனக்கு ஞானதெத்திரு
தந்தேன் என்னப்பாரு மென்று தமது குஷ்டியைக் கான்க
பிக்க அரச்சனாலூம் அண்டரண்டபுவன சர்சரமென்
லாம் பகவான் குஷ்டியில் விளங்கக்கண்டு நடுநடுங்கி
பணிந்து தொத்திரிக்கிற விதங்காண்க.

அரச்சனன் சொல் கவி

அண்டரண்டபகிரண்ட புவனமாழி
ஆயிரத்தெட்டாண்டமிரே முஸகந்தன்னிரிஸ்
கண்டானவெண்பத்து நான்குவகைம்
உயிரிக்குயிராய்வென்றாக்கு என்னைபோலும்
மண்டலமெலாம் நிறைந்த ஞானசோதி
வல்லுவாய்வத்துவந்தன் மகிழ்வதன்கை
கண்டநியாருடநாகி யடியேன்செய்த
கும்பிழையைப்பொறுத்தகருள யிறைற்றினேனே.

அரச்சனன் சொல் வசனம்

ஆயிரத் தெட்டாண்டமும் இருநூற்றி பிருபத்தினுலு
புவனமும், சத்தசாகரம் அண்டரண்டபகிரண்ட முதலான
ஏடுபத்தினுலு உலகத்திலுள்ளடாகிய எழுவனகத்தோற்றம்
அறுவகைப் பிறப்பாகிய எண்பத்தந்தன்கு வகை யோனி
பேதமாகிய சகல ஜீவாத்துமாக்குள் உயிருக்குயிராயிருந்து
ஏன்கும் வியாபித்து என்னுக்குள் எண்ணைபோலும் நிறைந்த
நடுநடும் பரிசூலனஞ்சோதி யென்றும் மதுமகிழ்வையை
கண்டநியாத நிர்முடனுகிய அடியேன் செய்த பிழையைப்
பொறுத்தகருண்டபடி தீர்க்க தெண்டனிட்டு இருதானியும்
பற்றிக்கொண்டேன்யா கவாமி கிருஷ்ணரூர்த்தியே.

கிருஷ்ணரூர்த்தி சொல் கவி

மாதமேபற்றிநிதிகும் பார்த்தனேயென்றும்வாழி
மாதவர்முனிவர்தேவர் மற்றுனோரநிதிடார்கள்
மாதமும்கீழ்ந்துகாண பல்சமாய்ப்பவத்தீம் [போ]
போதனைசெய்தே மிப்பே போர்செய்பத்துணிவதுண்

கிருஷ்ணரூர்த்தி சொல் வசனம்

கைஞம்பா அரச்சனு! மாதவர் முனிவர் தேவர்கள்
மற்ற காவகரும் காணப்படாத ஞானசோதி பாதங் கண்டு
தெரிச்க்கும்படி பிரம்மகியான ஞானகுஷ்டம் காட்டிப்
பகவத்தீம் போதித்தேன். இனியாவது சண்டைக்கு வரு
வாயோ சொல்லும் விழுயனே.

அரச்சனன் சொல் தரு

ஏன்ன செய்யவினியெனக்கு தலட்டு நட்டுகுடை
ஏராவத மன்றத்திருத்தபோதித்து நடுத்துக்கே என்று வீட்டு

மண்டலத்திலேதந்தையும் மட்டில்லாதபாசபந்தம்	மக்களும்பிறவியும் விட்டவுத்தமனே
கலைத்தலிருக்கவெடுத்தனின்று காலருத்திரன்கோலமாக	தத்திலேறுவேன் வடிந்துமிறுவேன்
பஸமலையற்றுமுன் றுலேரகம் பஸட்டுமன்னன் அபயமிட்டு	தடுங்கியொடுங்கவே அலந்தோடவே
ஞாக்களென்றுவும்பாட்ட. னென்றுவும் கொண்டடவிட்டபோன்றுக்கி	குதித்துசாடுவேன் தறுக்கிவிடுகிறேன்
செருக்குமிஞ்சியதுமியராஜனீ சின்னபின்னமாய்தலைகளுநள	சிதறவாட்டுவேன் மடியத்தாக்குவேன்
மன்னனறியசொன்னசபதம் மன்னுமவின்னுமறியறமது	தன்னொழுநுடிக்கிறேன் கொடியைநாட்டுவேன்
பண்டுமுன்னிடபாததயவு பரமசிவனைரதித்தபோதுவும்	யெனக்கிருக்கவே பயந்துஒளிப்பேறே

விருஷ்ணமூர்த்தி சொல் கவி

விழுப்பனேமகிழ்ச்சிகளானடென் வீஞ்சுமருந்துரோசுசு
இலைசயவந்ததற்குக்கும்பேசத் யேக்குமறியவேண்டி சூரி
வூரையிலாயெனக்குங்கத் மாதவாயினானாத்தில்
இலைசபுகம்தமிம்புதர் தீர்மையழக்குவாராய்.

கிருஷ்ண மூர்த்தி சொல்வரணம்

அப்பா விறையராஜனே! இப்போதுதான் உண்மீது மனமகிழ்ந்துதென். வீவுமாசசாரி துரேங்குஷ்சரி உங்களிலும் கும பொறுவானவர்கள். துரியதூங்ககாகலை உங்களை எதிர்க்க வந்தவர்கள். அவாக்னமாறிய வேண்டியது அப்பா மாதவா, தருமராஜன், வீமன், நகுல சகாட்டுவன் நிவர்களை அழைத்து வாரும் மாதவா.

தருமா் வருகிற கலி

**சீதாவுரவு கழுத்த சேதிகேட்கமகிழ்ந்து
சேதியாமநுடமின்ன துலய்கியபணிகள் பூண்டு
நிதிமன்னவர் வண்ண நிகரிலா சிரிவா னேற்றி
த்திலா தகுயபுத்தர் ஜூயவீரர் வருகின்றுரே.**

தருமார் வருவிற தரு

புத்திரமகாராஜ
நல்லதெழுமிகபலிய

ஏ குமரி ரா தூத்துக்கும்
ஏ குமரி வெட்ட தூத்துக்கும் கின்றீர்
ஏ குமரி வெட்ட தூத்துக்கும் கின்றீர்

$G_{\mu\nu} + G_{\mu\nu}\sigma \text{induced}$

கால்வாய் கூடமுதல்

*Class: **Business***
*Group: **Business***

३५८

www.gutenberg.org

*admiral... no longer our
proud... captain of the Fleet*

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

வந்துநிறைய மரசேபரியன்றைய சுரு

தங்கியவர்களுடன்
சிங்கமுமின்ன ராஜ

முகுடம்பளப்ளென்னே
குலங்கிதன துணேன்னே சும்

தீரும்திகழ்மணி
பாரதிகாரி ராஜ

அடியீற் கலகவென்ன
யெத்தினசயும்நியக சுத

கண்டுநடுங்கி—
கொண்டிட நிர்க்காரண

தடி காண்வே

மன்னவனுகே
யென்னமாய்முடியுமோ

பன்னியபாரதம்
வென்னவேதவர் ராஜ

தருமர் சொல் கவி

அரிமுகுந்தாபரந்தாமா அகிலநாதா
அலகைபுமிபாலுங்க அனுத்தோதி
கிரியெடுத்துமனமுதுத்த கிருபபயாளா
கேவனேவா சவனே மாயவனே
வரிசிகிவான்சங்காயி தண்டமேந்தி
மங்களசல்யாணகுனு பாதாபோற்றி
பிரிவாயெங்களீநி ரழைத்தசேதி
பக்ருவீரயெங்கள்ளனம்' களிக்கத்தானே.

தர்மர் சொல் வசனம்

அரிசி முகுந்தா பரந்தாமா பக்ரமனு பக்ஞுபிராமா
குந்றமற்ற காருண்ய வள்ளுவே எங்களீ யழைப்பித்தவிதம்
இன்னதென் றாஸிசெய்யும் கோபால குடாமணியே.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் கவி

தருமபுத்திரரேவாயி சரிதங்களிருவரின்று
குருபாட்டன்விலகிடாமல் கூடியேதுரியன்பக்கம்
வரும்விதமறியவேண்டும் வாருங்கோள்பாட்டன்பாதம்
இடநிங்கள் தெண்டனிட்டு இஷ்டத்தையறிதுவேனே.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் வசனம்

கேஞ்சம்பா தருமபுத்திராதிகளே! உங்களிருவருக்கும்
பொதுவாயிருக்கப்பட்ட வீஷ்மாச்சாரி, துரோணுச்சாரியும்
துரியணையுடுத்து உங்கள் பேரில் சண்டைக்கு வந்திருப்பதை
கண்டறிய வேண்டும் வாருங்கள், பாட்டன் பாதத்தில்
திங்கள் தெண்டனிட்டிருக்கள். நான் கேட்கிறேன் தரும
ராஜனே.

தருமர் சொல் கவி

நாட்டினில்திக நாயகமாகி
வாட்டமதில்லாமல் வந்தகெம்பீரா
கூட்டமாயெங்களைக் கொல்லவந்திருக்கும்
பாட்டனேயுந்தன் பாதம்வந்தனமே.

தருமர் சொல் வசனம்

ஓசனுக் வீஷ்மாச்சாரியரே! துரியவானுக்கும் பாண்ட
நால்வாந்தும் நீர் பாட்டனையிருந்து, இருவரும் சரியென்
ஒருமீதுயால் துரியராஜனையண்டி சண்டைக்கு வந்திருக்க
கிறீர். பாண்டவரள் உன் பேரில் சண்டைசெய்யமாட்டோ
ஒன்று சொல் ரூகிறீர். அதற்கு விரைம் சொல்லும் வீஷ்மரே.

வீஷ்மர் சொல் தரு

துரியமிகுப்புருணையும்	பிரியமுடன்புசிந்து
போக்கோத்துக்கடன்தீர்	வந்தோமே
நிட்டமாககேஞ்சுதிபதி	பட்டப்பெற்றுக்கொள்ளு சுரு
விட்டுபுறந்தர	வேந்தார் நகைப்பார் துரி

தருமர் சொல் தரு

நுரியாதூரைக்கெங்கு	அப்பாயென்பாட்டனுரே
நூர்க்குச்சொந்தமிந்த	அரசாட்சி
நுரையுவந்தேந்தேரேயின்பம்	கொண்டுகூறலாமோ சுரு
நன்டைசெய்திட	வந்திடுமுந்தலை
நாம் உழங்கும்	ஏடியறதெப்படி அரி

வீஷ்மர் சொல் தரு

நூர்க்குவிவிதுவோ	கூசாமலையிந்த
நூர்க்குச்சீரூபமிக்கு	வருவேன்
நூர்மாருப்போது	தீக்கள்மெத்தகோபமாக சுரு
நற்றும்பாட்டனை	நேண்ணுமலே
வெற்றிசெய்திட	வீரியமாகும் குறி

தருமர் சொல் தரு

நூர்மூடயென்பாட்டனுரே	அன்பிலாபேஞ்மூடயென்று
நூர்க்கிழுக்கறாய்மீம்மை	யடுத்திரே
நூர்க்கொண்டுபால்தாங்கள்	கச்சைகட்டியுள்மேல்
நூர்க்கையற்றுமே	எப்படியெதிர்ப்பது
நூர்க்கும்சந்திர	குலமணி தீபா அரு

வீஷ்மர் சொல் கவி

நூர்ப்புதழ்மாயவனே ரூவருக்கு
நூர்விளக்கங்களம்நீர் தரித்தபோதே
நூர்விழுப்பு அவனையிட ஆள்வாருங்கடோ
நூர்விழுப்பான் நானிந்த பத்தாம்போரில்

அப்பையெழும்சிகண்டியை யென்றுள்ளிருத்தி
ஆயுதங்கையெடுப்பதில்லை அந்தக்காலம்
இனபழுள்ள அரச்சனன் கை பாணத்துவே
இறந்துவேன் நீங்களினியேதுவே.

வீஞ்மர் சொல் வசனம்

சரணம் சரணம் தேவர்கள் புசழ்ந்திடும் காத்தனே
நிரிந்தப் பாண்டவானுக்கு ஜெகழுடி துவேன்டி உமது
அஸ்தத்தின் எப்போது கங்கணம் தரித்திரோ அப்போதே
ராச்சியம் பாண்டவானுக்கே ஆய்விட்டது. இனி துரியோ
திரன் உலகாளிய் போவதுண்டா? மூக்குப் பூரணகடாகாத்
பாண்டவான்பேரில் இருக்குமாகில் எனக்குச் சத்துறுவாய்
அம்பூயானவள் துரோபதையின் தமபியாய் பிற்கிறுக்கும்
சிகண்டியைப் பத்தாம்நாள் போரில் என்றுள்ளே நிறுத்தி
ஞால் நான் ஆயுதமெடுக்கிறைல்லை. அந்தக் காலத்தில் இந்த
அரச்சனன் கை பாணத்தனுவே விழுவேன். நீர் சந்தோ
ஷமாகப் போய்வாருங்கள் காத்தனே.

பொது வசனம்

இப்படியாகக் காறிய வார்த்தையைக் கேட்டு மகிழ்ந்து
துரோணரைத் தேடி வருகிறபோது, துரோணர் வருகிற
விறும் காண்டு-

துரோணர் வருகிற கவி

நூர் நூர்திசயிக்க அளவிலா தனங்கள் குழு
முனிப்பினாகழுமாக நவமணிரதத்திலேநி
ஏவ்விதத்தவரிக்க ஈடு வூவா சிலைவானேந்தி
ஏவ்விக்காலம்நாடு துரோணுச் சாரியாவருகின்றாரே.

துரோணர் வருகிற தரு

திருமூடியலங்கித்து
நெந்துபோனினா
நிக்கெல்லாம்நடுங்கிடவே
பரிவுடன்வந்தார்
பேரிடக்காலுத்தாரிசின்னம்
சடுகிவந்தாரே
அம்பூராத்தானிதான்னிற்கு
கருக்குடன்வந்தார்
டக்கமூடிக்கீர்வல்வந்து
நிலமண்டந்தாரே

கிருஷ்ணரூபத்தி சொல் வசனம்

இப்படியாக துரோணுச்சாரியார் வருகிறதைக் கண்டு
கிடைவானரூபத்தி சந்தோஷம் கொண்டு பாண்டவானைப்
நீர்த்து குருவாகிய துரோணுச்சாரியாரைக் கண்டு
கொண்டிருது கொள்ளுங்கள் பாண்டவர்களே.

தருமர் சொல் கவி

வாருணமாமேகாராஜன் வாடிநாடகப்பெண்ணுனா
நிரும்புகிறன்னுடை சௌதமர்தபமழிக்க
துரோணர் கும்பத்தில்வந்த சேதியேயடியர்தம்மை
நீர்மைசெய்யவந்த மூரடிசரணம்போற்றி.

தருமர் சொல் வசனம்

நீரிலாயத்தில்தேவபட்ட ததுக்குஙாம் வருவென்றஞ்சி
ஒன்றைக்கூடி சேவேந்திரன் விடுகிக், கொதமர் தபம்
நூற்கு போகாறான்டாகி இந்திரியம் கலதப்பட்டு. கஷ்பத்
நூற்கு கூடுதலம் துரோண குப்பத்தில் வீழ்ந்து பிறந்தபடி
ஏனுடை துரோணுச்சாரியாய் வந்த குருநாதனே/ எங்களை
நீர்க்க வகுப் பொடிக்குக் தீக்க வந்தனம் கீத்தனே.

விருஷ்ணமூர்த்தி சொல் வசனம்

கேளும் துரோணரே! இருவருக்கும் குறுவாயிருந்து என்ன? சாஸ்திர விதிப்படி யுத்தம் செய்ய வந்தீர். எவ்வள தப்பி நடக்கிறுள்ளனர் பொதுவாயிருந்து தெரியாமல் துரிய வாளை அண்டி சண்டைட்க்கு வந்தால் பாண்டவர்கள் உள்ள பேரில் சண்டை செய்ய மாட்டேனேன்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லும் முனிவரே.

துரோணர் சொல் தரு

எழுந்திருப்பதநுமா இனியென்னசெய்வேலுந்தன்	எனக்கிள்பம்பஞ்சமா பக்கயானி
இடமதிலண்டியே ஏனதுதீர்க்கவே	உட்கீலனர்த்திய படுகவப்பவந்தேன் எழு

தருமர் சொல் தரு

விற்குருதாதா வெல்வல்லவருண்டோ	மெய்யருள்பாதா
வித்தைதூயயோதினம் சித்தம்துணிந்ததோ	உன்தீராணி புத்திரர்மீதிலே
	யுத்தமும்செய்ய விற்

துரோணர் சொல் தரு

ஒத்தேவிடுக்க உதவியுங்கவென்று	திதுவந்தடுக்க
உண்டவன்விட்டிலே சண்டனுர்வாதையும்	மறியேனே
	ரெண்டாம்செய்திட
	அண்டுமேநரகம் ஒதி

தருமர் சொல் தரு

குருகுலநாடு கூறுமுனக்கொக்கும்	கோதவேவிடு
குந்தகமின்ஸாமல் உந்தறுக்காதனம்	சதமையா
	வந்திடும்நாளிலே
	தந்தனீபாட்டன் குரு

துரோணர் சொல் கனி

தந்தகேவிந்தா கங்கணம் தரித்தீர்
ராஜ்ஜியம் தருமருக்களிக்க
குந்தகந்தறுமோ பதினொத்தாம்போரில்
கூறுமெனிசுதன் பட்டானேன்று

முதல்நாள் சண்டை

போதுமேயுள்ளருமன் யியம்புவானுசில்
பெருக்கெனுனுயுக மந்தவேளீ
வந்துவானுமனுத்துக்கள் மகனுல்
முதல்வேண் மகிழ்ந்தெகுவிரே.

துரோணர் சொல் வசனம்

ஒன்றும் நந்தகோவிந்து! உமது மகிழ்மையை யாராறிந்து கூடாது வால்லவர் நீர் கங்கணம் தரித்தபோது துரியன் ராஜ்ஜியம் பேர்களுடு பாண்டவாருக்கே ராஜ்ஜியம் சதமாச்சரம், பாண்டவாள்பேரில் பக்கம் வைத்தது உள்ளமை பாலும் பறினாந்தாம்போரில் ஆஸ்வத்தாமன் பட்டானேன்று அந்த தருமராஜான் என் முன்னே சொன்னுல் தான் ஆயுதமெடுக்கேன் அந்தகாலம் எனக்கு சத்துருவாய்வுக்குருக்கும் துந்தடத்துருமன் கைப்பாணத்தினுலே பரகநிமுகம்... மேன் போய் வாருங்கள் தருமராஜனே.

விருஷ்ணமூர்த்தி சொல் வசனம்

ஒன்றும் தருமராஜனே! இவருடைய மனதறிந்து வந்துமூலம் நமது படைஞீன் அனுவிவகுக்கும்படி விராட்ராஜன் அந்தன் கவேதனீ அழைப்பியும் முசக்கெனு.

கவேதனன் சொல் தரு

நாடுகிழவேறுவியன் தன்கீன ஒருதினம்தனிலேபட்டம்
போடுகிழவேற்றன் தருமருக்கென்று குவலயம்தக்தளிக்க
நாடுகிழவேறுதுவாத்யம் இகீணயில்லாரதத்திலேறி
துந்தடுக்குத் தருமர்பக்கல் கவேதனும்வருகின்றுனே.

கவேதன் வருகிற தரு

* நிதியாகவேற்றாருள்வந்தான் நாடுகூரு கபதாதிகள்	நல்ல முற்றிலும்தினசபரவிகுழி
* நிதியாகவேறுமெங்கும் நத்தளிக்கக்கண்டுநடும்க	தத்தளிக்கக்கண்டுநடும்க உத்தமதேவரொடுமக சுரு
* நிதியாகவேறுமை நாமிதுக்குமூம்	உரமதுகொண்டு மகிழ்வேகண்டு சத்தி
* நிதியாகவேறும் நாடுகூரு கெப்பு	முன்னுடு பெற்றவன்நானென்று
* நிதியாகவேறும் நெட்டாக்கொட்டியதட்டி	நெட்டாக்கொட்டியதட்டி பட்டமின்றுபஞ்சவர்க்கு சுரு

வெற்றிசெய்துமீ
சித்தமாகவே

பேரினைபூர்க்கடம்கா
அண்டமளாவியே
குரியன்போலேரத்தித்
விரியமாகத்தீர்த்து

விளைவாந்திசிய
கண்டவர்திபல

கண்டனாஸ்சம்யீசன்பாதம்
அவர்திருக்கரவில்லைகொன்டு வரக்கண்ட நிந்தனுண்டு
அண்டரண்டபுவனத்தில்கண்டு என்கிண வெல்வாராநா
[கோ
மண்டலம்நடுங்கவந்த கண்டனாஸ்ஸுபிசொல்ல சுரு

மச்சடைபனும்
உச்சிதப்பணி

சு-வேதன் சொல் கவி

அதிவீரரேபெந்தனீ வாவகழுந்ததுபெயன்னு
அண்ணலேசர்னா மடியேன்.

தருமர் சொல் வசனம்

அப்பா சு-வேதனு! நமது சேரினாகளை அதிரதர் மகாரதர்
சம்ரதி அத்தரதர் இன்னுரின்னுரென்று பிரிவு செய்யும்
சீவதனு.

சு-வேதன் சொல் கவி

அதிரதர்மகாரதர் சமரதர்களென்றுமே
அடவாக பிரித்தீரின்யா.

தருமர் சொல் கவி

உரமானசேரின்யை பலங்கொடுத்தோர்நாக
யுக்கம்பகுத்து நில்லும்

சு-வேதன் சொல் வசனம்

அப்படியே செய்துவைத்தேன் மகாராஜனே.

தந்திடமீறி
வந்திடதேறி சத்திய

பாட
மீறினிருதுகொடியாட
லேறியெதனுவெடுத்து
குரியமுடிப்பேனென்று சுரு

குண்டனுமிஞ்சிட
சண்டனுமஞ்ச சத்தி

கண்டு

கண்டனாஸ்சம்யீசன்பாதம்
அவர்திருக்கரவில்லைகொன்டு வரக்கண்ட நிந்தனுண்டு
அண்டரண்டபுவனத்தில்கண்டு என்கிண வெல்வாராநா
[கோ
மண்டலம்நடுங்கவந்த கண்டனாஸ்ஸுபிசொல்ல சுரு

மனதுகளிக்கவும்
மின்னிஜோ லிக்கவும் சத்தி

முதல்நாள் சன்னம்

வசனம்

இப்படியாக யூங் வகுத்து யுத்தவாரம்பம் செய்திருக்க,
முருப்பாதனை பகடையிலிருக்கும் சல்லிய மகாராஜன்
ஏந்துமூர்க்காண வகுகிற விதம் காண்க

சல்லியன் வகுகிற கவி

தான் புக்கதரும்வேந்தன் தளமதுகொக்கரிக்க
உயிர்க்கோபமீறி கடுகியேரதமுடுக்கி [து
இங்கைநக்குப்பகடையையெல்லாமையிரிசேர்ப்பேனென்
சன்னடுக்குமத்திரதேன் சல்லியன்வகுகின்றுனே.

சல்லியன் வகுகிற நொண்டிச்சிந்து

மத்திரபதி சல்லியலும்வந்தான்
மண்டனம்கிடுகிடென்ன சண்டப்பிரசண்டன்
தத்தவித்துபெதிரில் பயந்தோட-தருமர்
தனமேல்லாம்கண்டலைறி வளமுருவிவட-
வில்லைப்படையெடுத்து மெடுத்தான்-நல்ல
வேதங்மானியநஞ்ச விருதுகள்தொடுத்தான்
சம்பா முருகரைபேரி-தல்ல
நூக்காரவீரர்விடுதாங்கி மனமஞ்ச
நூக்குதேபாரத முடிக்க-பெண்ணி
இப்பவேயாவரையும் தப்பாமல்மடிக்க
மணிரித்ர தநம் நிலேறி-தல்ல
மயிப்பெண்மவாடு-வே வெகுங்கியங்கூறி
நூக்குவியாய் சேரினாகன்-நடக்க-தீரன்
நூக்குயுமதிக்காமல் வீரியமுடிக்க மத்திர

சல்லியன் சொல் கவி

செலுதிப்பதியாய்வந்தவந்தன் நிருவடிக்கமலம்போற்றி
நூக்குயாலுக்கென்று நலின்றிடுவீரங்கை கண்டு
நூக்குத் தமுடுக்கி பகடைபுடன்தருமரவாட-
வாநாமநடுங்கியெந்தன் வல்லமையநிறுவீர

சல்லியன் சொல் வசனம்

செலுதிப்பதியாகிய வீஷ்மாச்சாரியே! உது நிரு
ங்கு அடிக் குறும் வந்தனத். உலகுக்கு நானே சவுரிய
பேதங்களைத் தொல்லும்படி குரிய வேகமாக ரதத்தைச்

செலுக்கி பெரும்போர் வீணாக்கும் என் சமர் வல்லமையைத் தாங்கள் கண்டு பிரமிக்கச் சண்டை செய்து வருகிறேன். விண்ட தாருமையா வீஷ்மரே.

வீஷ்மர் சொல் வசனம்

அப்படியே போய்வாரும் சல்லிய மகாராஜனே.

சல்லியன் யுத்தத்திற்கு வரும் தரு

சண்டை செய்ய நடந்தானே	மத்திரபூபன்
சண்டை செய்ய நடந்தானே	

அன்டியரேசனையுடன்	என்டிசைகிடுகிடென்ன
------------------	--------------------

சண்டை பெப்படியே வென்று கண்டு மூவர்தேவு வாட	மத்திரபூபன்
ரதங்கள் கிரீசைகொட்டவே	நல்லபரிசீசேனை
விதங்களுக்க	முட்டவே
மதங்கமச்சளர்வங்க	மராடகர்ஜுடரொதுயக

இடமில்லாமல்லட்டக	ரோட்டலர்புஸ்தரும்
நவமணிமுடிமின்னவே	ரதந்திலேறி
புவனமேழுமதிர்	புவிர் நங்களோட
நவத்தமணிமின்ன	நடுங்கக்குடும்போபமான சண்

வெற்றிகொடிகளாடவே	வீரவண்டபம்
தத்திக்கீதம்	பாடவே
சத்தசாகரம்போல்வரும்	தருமரிதங்களின்
சற்றிமுறுக்கியே	தும்சம்செய்வேணன்று சண்

பொது வசனம்

இப்படியாக சல்லியன் வருவதற்குத் திருஷ்ணரூபத்தி தருமாக்குச் சொல்லுகிற விதய் வான்க.

திருஷ்ணரூபத்தி சொல் கவி

இடுக்கமில்லாததர்மா இந்திரப்படையுஞ்சண்டை தொடுக்கவுப்பிண்டைகொடுத்தேன் குரசல்லியனுப்பொரான் பூடுக்கூடியமறியவேண்டும் முன்னன்றுசண்டை செய்ய ஏடுக்கென்றுகுந்தர்ஸ்தன்னை சமூகத்திலமைத்திமரே.

திருஷ்ணரூபத்தி சொல் வசனம்

கேளும் கருமராஜனே! இருதிறப் படையும் கலந்து சுமையும் செய்ய பேரிலை முழக்கி வைத்தேரும். இதோ வருமானில்லை சல்லிய ராஜன் சமர்த்ததபறிய வேண்டும். முன்முன்போராட குத்தரகுமாரரீசன வரச் செய்யுங்கள் என, அப்போது குத்திரகுமாரன் வருகிற விதய்களைக்.

குத்திரகுமாரன் வருகிற கவி

நடவுள்ளமதனுக்கீடா வந்தசிங்காரலோவாலன்
முடியெசிலீவா னேந்தி முருகாணிக்கைசைக்கட்டி
முடிபோலேபேரிபாட எதிரில்லா சேனைகுழு
விதயகாலணைப்போல்குதர குமராஜும்வருகின்றுணை.

குத்திரகுமாரன் வருகிற தரு

நட்திரகுமாரன்வந்தனனே மீவ வினிலைழுகிய
நட்திரகுமாரன்வந்தனனே

நட்திரகுமாரன்வந்தனன் சற்றுப்பெய்தறவீர்கள்
நட்திரகுமாரன்வந்தனன் எத்திசையோகும்கொண்டாட குத்த
குத்தாக்கா நீலபோலமீறியேகன மாமணிதேரிலேறிய
பொலமீற்றி வீணம்போல பதறிகொபங்கொண் குமீற வீல குத்

பம்புபகுமுடுட்குபாடவே பண்டுகுரானேவென்று
உச்சரிமீசியசேகினபெருகவே உலகமெக்குமேகீத்தி
வருகவே குத
மச்சூபத்திகள்டுமகிழ்ந்தி மாயனமுத்திட்டசேதி
யறிந்திட
உச்சிதபணிக்கதலென்றி ஒதுமையவிநிதிகென்றிட குத
குத்திரகுமாரன் சொல் கவி

பார்க்கடலினாந்தன்மீது பன்னிவெதாண்டவரேபோற்றி
ஆகீக்கிந்தகூட்கிடைக்கும் அழியினைக்காணப்பெற்றேன்
தேஷ்க்கரிபரிபதாநி திடமுட்டிமாம்பூதித்து
போர்க்களமதனிலாழுத்த புதுவையயறிவிப்பீரே.

குத்திரகுமாரன் சொல் வசனம்

திருப்பார்க்கடலில் சரிப்பசயனம் செய்தகுறிய கர்த
தனே! இந்த அடியேலை அழைத்தவிதம் இன்னதென்று
மகிழ்ந்தகுறை கர்த்தனே.

கிருஷ்ணரூபத்தி சொல் தரு

வட்வாகியருத்தரபாலா	குத்திரபாலா நல்ல
மணமேலியதுணைலை	ஞனைலை
கெடியாகியலீரப்	பகட்யோதெதிரவார
முடிகிசல்வியனமீது	கடிகிசமர்செய்வாயே வடி

குத்திரகுமாரன் சொல் தரு

பஞ்சாயுதபாணியேமாயா	பாணியேமாயா சுப
பக்கரகாதித்யங்நேயா	திவ்யநேயா
அஞ்சாமலேவந்த	அருமைசல்லியன்தன்மீன
பஞ்சாகவேவாட்ட	பயமேதுஜூயங்கொள்ள பஞ்

கிருஷ்ணரூபத்தி சொல் தரு

வீராந்திரன் அவன்பாரும்	அவன்பாரும் அவனீ
வெப்பவுனினுலா இமா கூறும்	வுனினுலா மோ கூறும்
தாராளமாகப்பேசி	சமரிததுகள்மிகப்பேசி
சன்னடக்குவருகிருன்	கண்டறிந்தேயோசி வீரா

குத்திரகுமாரன் சொல் தரு

மதியாடுவதென்னுறிஸ்லூப் என்னுறிஸ்லூப் எனக்கு
மகிழ்ந்தொருவசனம்செல்லும் வசனம்சொல்லும்

வீராகியைப்பெட்டி
ஏதிலாவையஞ்சம்

எம்கிரிசேக்கவும்
வீரப்பெனக்குன்டு மதி

கிருஷ்ணரூபத்தி சொல் வசனம்

நூபாயே சல்லியராஜனை யெதிர்த்து சமரதொடக்க
நூபாயே குத்தருமாரனே.

குத்தருமாரன் யுந்த தரு

குத்தர சல்லியராஜன்
மி நூப... சிரிஸபெடுத்து
குத்தமைச்சிடுகிடென்
ஏது அங்கிராங்கீவாடி
ஏது கவேப்பட்டகளை

மததமனந்தவிக்க
பூட்டினுள்
குத்தருமாரனமீறி
மீட்டினுள்
வாட்டினுள் சுரு

ஏது பந்திலை
ஏது புத்தம்
சல்லியன் சொல் தரு

* நூபமாற்றுவந்த
* குத்தர குத்தன்டோலே
பெற்றிதழுவரிரமுங்கடோ புத்தமதிகெட்டவனே
ஏதுமைடுத்துகொல்லமணம் கேறினேன் சுரு

ஏது நிலை
போதுமணம் மீதுவிட
வாறைபட சுற்

குத்தருமாரன் சொல் தரு

குத்தர குத்தாபுவனாய்கள் என்றினைச்சிடுகிடென்
குத்தர சிக்கு உக்கரீம் காட்டுவேன்
குத்தம் புதுமையானியீட்டி. பின்தபாலாமல்லுலக்கை
குத்தமியாறுத்தான் வாட்டுவேன்
குத்தமியாறுமொக்கை மீட்டுவேன் சுரு

ஏதும்
ஏது புதுமணம் நோகவும்
ஏகவுமுன்றை அன்

சல்லியன் சொல் தரு

குத்தர குத்தமியாறும்
ஏதினசேகினதத்தனிக்க
ஏதுமாறுபெரியீறி தாக்குவேன்

இஷ்டமுள்ளமன்னவரும் பண்டமுள்ளயாவர் களும்
ஏங்கிடவுந்தனுயிரை போக்குவேன்
தெங்கிடப்படைகளெல்லாம் நோக்குவேன் எரு

தேடவும் வோடவும்
பட்டநூடவும் வீரியமுன்டு அஷ்

ருத்ரகுமாரன் சொல் கவி

சல்லியனேயென்றுகடைய சமர்த்தைப்பாரும்
சவுரியத்தில்மிகுந்தபெயந்தன் படையைப்பாரும்
சொல்லியென்றுகடைய நாமம்பாரும்
தோராதபெயன் தழையன் திராணிபாரும்
விஸ்விநிடசாதுர்யம் தன்ஜீனப்பாரும்
விதிவசமோயென்னிடத்தில் சிக்கிக்கொண்டாய்
வஸ்துயிரவாங்கவொரு பாணம்பூட்டி
வாட்டுவேள்பரம்பத மோட்டுவேனே.

ருத்ரகுமாரன் சொல் வசனம்

அடா சல்லிய மகராஜைனே! என்றுகடைய சமர்த்தைப்
பாரும் என் படை திரத்தைப்பாரும் என் போரைப்பாரும்
தோர்க்கவயனையாத சேஞ்சுபிதியான் என் தழையனைப்
பாரும் என் விஸ் சாதுரியத்தைப்பாரும் அய்யயப்யோ உன்
தலைவிதியோ வந்து என் கையில் சிக்கிக்கொண்டாய் நான்
ஒரு பாணமெடுத்து பம்பரம்போலாட்டுவேன் பாரும் சல்லிய
ராஜைனே.

சல்லியன் சொல் தரு

வஸ்வமைபேசுவதேநதடா ருத்ராவுன் ஜீன
கொல்லுறேங்பார் நில்லு நில்லடா
வஸ்வவன்களையினுலே தொல்லுங்கம்தத்தவிக்க
எல்லீயன்டருமுடுகுவ சொல்லுமுனினேயுனீக்கொல்ல

ருத்ரகுமாரன் சொல் தரு

கண்டவர்நடுங்கபெயுடுப்பேன் வீரவாளியை
கொள்ளுமேசிதற அடிப்பேன்
அண்டமும்குலுங்கிடவே தண்டமுங்கவாங்கிடவே
சண்டனும்மதிலங்க பண்டகுரனெந்றவே கண்ட

சல்லியன் சொல் தரு
தேருடன்பரிசூடுவே ருத்திராயுத்தன்
வீரியமீந்துபோடுவே நிறுந்துயுன்ஜீனவாட்டி
கூரியபடையட்டனே தாங்கபோல்சுமெடுத்தேன்
வீரியங்கொடுக்குமதை நிறுந்துயுன்ஜீனவாட்டி

ருத்திரகுமாரன் சொல் தரு

என்னிடக்கைவிஸ்வீதயெடுத்தேன் சல்லியன் தேரை
பின்னனிடுமயடிக்கு அடித்தேன் என்னிடக்கவசமுடி
பின்னனியரத்தினுலே தன்ஜீனாயும்பொடித்திடவே சொன்ன சொல்முடிப்பெனிப்
கூரியபடையட்டனே சொன்ன சொல்முடிப்பெனிப் [போ

சல்லியன் சொல் கந்தாரித்தம்

மண்டலமன்னவர்வாட மதகரிபரிகள் சேனை
துண்டுதுண்டங்களாக துளைத்துந்தன் விருந்தையெல்லா
குண்டலகவசம்கிரீடம் கொடுத்துந்தன் சிரம்வேருக [ம்
சண்டன்வந் தனுந்துவுன்ஜீன.

சல்லியன் சொல் தரு

தாக்கினேன் பாராய் மந்தனங்கியை
போக்கினேன்நேராய் வாக்குகள் தவறுமல்
வாக்குகள் தவறுமல் வல்லவாயுனைவெட்டி
சிக்கியராகவே ஜூயம்பெற்றேன்புகழ்கூற தாக்
பொது வசனம்

இப்படியாக சல்லிய ராஜனுலே ருத்திரகுமாரன் பரதி
யடைய, அதுசேதி அவன் தழையனுயிய சுவேத ராஜன்
கேட்டு உகாந்தங்கள் ருத்திரஜீனப்போலே கோபங் கொண்டு
சல்லியராஜனைத் தேடிக்கொண்டு வருகிற விதங் காள்க.

சுவேதன் சொல் கவி

சல்லியராஜனுலே தம்பியுமாண்டானென்று
சொல்லியவசனம்கேட்டு துடிதுடித்திடவேமீசை
பல்லீஸ்யுடித்துந்திரேகம் பதறியேவியிசிவக்க
விஸ்ஸீஸ்யும்தொளிந்துமீறி வெகுண்டுமேவருகின்றாரே.

சுவேதன் சொல் நொண்டிடசித்து

எடுத்தேன் ஆயுதய்க்கயில்-நானும்
எங்கேசல்வியன் எங்கேயென்று
கடுத்தேன்மிசை துடிக்க-படப்படென்
கண்டவந்துமீயும் துண்டிடவே
அண்டரண்டபுவனங்களும்-அதிர்த்திட
அணிகடல்சவரிட மனிகுலையை
கண்டநமனேநி. பொளிக்க-அப்போ
கரிபரிசேகைள் ரதங்குறுங்க
அதலகுதலபட யாவரும்
அலறிடவாய்க்களும் குளறிடவே
பதநிடடலக்கினா-மீறிட
படைகளைமுழிப்பி கடவெனாவே
அடித்தேன்சேகைகளை-தூள்பட
அதிர்த்திழுமியும் சிதற்றவே
இடித்தேன்மணிமுடியை-பொடிபட
எதிர்த்துவரும்படை பதைத்திடவே

தந்தின

சுவேதன் சொல் கவி

தம்பிதணைமதியாமல் மடியச்செய்த
சல்லியலுமெங்கேயெங்கே அவணைக்கண்டு
தம்பிதணைசிங்கமது துடிர்த்தாக
கண்டதுண்டாலுசெய்து படை முடிப்பேனன்று
வெம்பிவரும்வீரமதை வீஷ்மாகண்டு
வெஞ்சுச்சுக்காவவளையுமே மரித்துக்கொண்டு
தெம்புடையசுவேதனே நில்லுமென்று
சினமிறிவில்வளைத்து எதிர்த்திட்டாரே.

பொது வசனம்

இப்படியாக தனித்து தம்பியைக் கொன்ற சல்லியரைக்
கொல்லுகிறேனோன்று தேடி வருகிற சுவேதணைக் கண்டு
அருவான வீஷ்மா தறுக்காக வந்து மறைக்கின்ற விதக்
காண்க.

வீஷ்மா சொல் தரு

சிலையதுயெடுப்பேன்
குளியவேமடிப்பேன்

உன்னிடவீரம்

அணிகடலுலகெங்கும்
திலையுமதிமயங்க

மனிசூர்க்கு மின் கால
களிசூர்க்கு குறை கால

திகரிஸ்லாமலே
பகரபடலமும்

சுதந்திரமிக்க
சுக்கார்ப்புக் கால

சுவேதன் சொல் தரு

தலைவந்தயெடுத்தேன்
உணைவெல்லங்குடுத்தேன்
பரீனக்கொடிபரிதேரும்
சிரீனக்கும்சரங்களேனி

ஒன்றினால்கூட
ருமானிக்கார நின்று
உரீனக்காலாடு நின்று கால
அம்புப்புப்பு
பாராவாடு கால

சிதறபடைகளும்
உதிர்கிரணமும்

வீஷ்மா சொல் தரு

மதகரிவாட
சிதறியேயோட
சுதமாகுமிதமில்லா
அதமாகவிதமான

பால... காலால்கூட
ரதங்கால்கூடுகூட
சுகவரசுகால்கூடுகூடு கால
முடிகால்கூடுகூட
யிட... குடசுப்பால்கூடுகூடு கால

அரும்பண்டகளும்
தூட்கும்சனியனுல்

சுவேதன் சொல் தரு

உரமிகவாட
சுரமிகசாட
குரைகடலெனபேரி
அறையடமாரம்பூரி

அபிளை காலால்கூட
நிகரயானிரது கால
தாரையுங்கிடுகில் கால கால
மன்று காலால்கூட
சன்னகடமித்தமி... கால

அண்டபுவனமும்
கொண்டுநிகரயும்

வீஷ்மா சொல் கவி

பள்ளுகபணிசயனன் பயந்தொடுக்க
பாரதய்விட்டோட முனிவரெல்லாம்
முன்னுக்காருதியும் எதிர்த்தாப்போலும்
முப்புறத்தைபரமசிவன் தவித்தாப்போலும்
இன்னுளிருந்தனைதா ஜெதிர்த்துக்கொண்டு... கால
இருவருமேசேஞ்சுதி பதிகளைன்று
பொன்னுடைசெச்சிடவே சு மெடுத்தேன்
பூட்டியேபியாருதொடிக்குள் வாட்டுப்போல்

கேளும் சுவேதனா! அரவாபரணன் அரவசயனானுகிய அரன் அரி பிரம்மாதிரிக்கும் பயந்தெடுக்கவும் நபசிக்கொல் வாம் தபம் விட்டோடவும் மாருதியும் ஆறிசேஷன்கும் எதிரித் தாற்போலும் முப்புராதிகளை பரமசிவன் நங்கத்தெரிந்தது போலும் இப்போது உன்னை எதிர்த்துக்கொண்டேன் நாமிரு வரும் சேனுதிபதிக்கென்று பொன்னுல்கோர் மௌசும்படி சரமெடுத்து உன்னை ஈந்னப்பொழுதில் வாட்டுவேன் பாரடா சுவேதனா!

கவேதன் சொல் தரு அதிகம்

வீரனாயகராம தாண்டிக்காடே

ஈடுவேசேனி வர்த்தவேநாள்வருக வோடுவேநியும் தேடாமல்விடுவேனு வீங்கு

வினாமர் சொல் தரு வீரவார்த்தை
குத்தெம்பீரா சொல்லியதீரா சமர்த்துகள்போதே அ

ஜாடுவேந்துண்டா போடுவேஙிப்போ
கேடுகாலம்வத்து கூடுவதறியாயோ குர்

குவேதன் சொல் தரு

பதறியேவாடா சிதறவேப்போடா அந்ரட்டமிகளைல்லாம்	பகுடகளைல்லாம் அஞ்சரம்தனியைப்படி சுரு
--	---

ஆடக்கவேயல்லாம் நடுக்கவேயிப்போ
சடுக்கனப்பழக முடிக்காமல்விடுவேனே பத

வினாமர் எசால் தரு இருதுண்டாய்
 கெட்டிநிவாடா வெட்டுவேன்போடா
 வெட்டுவேன்போடா மட்டில்லாக்களையேற்றி
 மட்டில்லாக்களையேற்றி மடிக்காமல்லிடுவேறே சுறு

மாந்தவேபாணம்
காந்தவனுக்வே

தூத்துவேடுகளை
ஏத்துவேண் நமர்பதி கெ

கூவேதன் சொல்ல விடு

காங்கேயாபதினு ரக்கரோணிசேனி
 கணக்குடனேகுருமேத்தம் வந்தாயின் ரு
 பாங்கானபடை யேறக்கரோணிகெட்டி
 பலமுடனேநான்வந்தேகன் சூறைவுமில்லை
 ஆங்கரம்கொண்டெட்டமுட்பி நாலக்ரோணி
 அதமாக்கியிருப்படையும் சமஞப்பெய்தேவன்
 தேங்கமல்தீபாரும் யினிமேங்நாலும்
 செத்தாலும்கீர்த்தியுண் டு தெரினேவே.

குலோதன் சொல்வசனம்

கேளும் வீஷ்மரே! பதினேற்றக்ரோணி பலத்துடனே நீ
சேனதிபதியாய் வந்து யுத்த வாரம்பால் செய்தீர். நான்
ஏழக்ரோணி சேளியட்டனே கேளு திபதியாகி சமருக்கு வந்
தேன். என் தப்பி தவிர, என் சேளிகள் முன்னு முறியாம
னிருக்கிறது. நான் வெகுண்டு உன் சேளியில் நாலுக்ரோ
ணியை அந்திப் பொழுதாகு முன்னே சங்கரித்து இது
படையும் சமனுக்கிவிட்டேன். இனி செத்தாலும் கீத்தி
யுண்டு. அறிந்து பாரும் வீஷ்மரே.

வினாக்கள் தொகை தகு

சேநுதிபதியெந்தன்வசமோ நயும்
 செப்பியவாய்மொழி நிலைமே
 வானுட்டுமெந்தன் மனம்மெத்தபிரியிக்க
 வரசமாயேழக்கரோணி நிசமாயிருக்குதே சே

காவேதனி சொல் தரு

சட்டமாய்த்தீர்மருக்கு முன்னோயின்ற
பட்டந்தருவேணன்று சொன்னேன்
கட்டளைத்வருமல் கடித்துஙில்வெடுத்தேனே கரு

கன்னிமூலாம்

வீஷ்மர் சொல் தரு

வீராதிபாயின்னம்சொல்லும் இங்கே
வீண்வார்த்தைபோசாதேநில் ஒரும்
குராதிபபெல்லாம் சுருக்கத்திடைக்கியே
துண்டஞ்செய்விதமெல்லாம் கண்டரைநொடிடு
குள்ளே வீர
சுவேதன் சொல் தரு

பகடயாதியந்தமும்தான்முடிப்பேன் வந்த
பழிக்குப்படிவாங்க நினோப்பேன்
தண்டயேநிரிய முந்தேன் சுவரியம்செலுக்தவே
தலைக்குரு ஸ்டபினாம் ப சிலாரகவிழவே

பொது வசனம்

இப்படியாக அனேகமேற்கும் சுவேதனும், வீஷ்மரும் சோராத யத்தம் செய்ய வீஷ்மரைப் பார்க்குது நூரீயோதனன் சொல்லுகின்றன. அப்யா வீஷ்மாச்சாரியே! சிவன் கை வில்லு அவன் கையிலிருக்கிறபடியினுலே அவனை வெள்ளக் கூடாது. அவனை வில்லெடுக்க முடியாமல் கபடு செய்தால் கொல்லலாமென்று சொல்ல, வீஷ்மாச்சாரி சொல்லுகிற விதக் காண்க.

வீஷ்மர் சொல் கந்தார்த்தம்

சொல்லுத்தமிகுத்துவந்த சுவேதனுவொன்றுகேணும் வில்லுத்தம்செய்யவஸ்வ வீரியன்தீயல்லாமல் மல்லுத்தப்பெதைவா ளான மற்ற ஆயுதவித்தைக்கு வஸ்வத்தவீர ளால்ல
வந்தெதிர் நில்லும் வில்லெடுக்காமல்
வந்தெதிர் நில்லும்
வந்துவீரியம்தந்து பாரடா
உந்தனுடலமும் சிந்தைவாட்டுவேன் வந்

சுவேதன் சொல் கந்தார்த்தம்

வெல்லவஸ்வயமயில்லாத வில்லித்தைத்தஸிரவேறே
வஸ்வகமயில்ஸில்லென்று மற்ற ஆயுதவித்தைக்கு
சொல்லவோவில்ஸில்லவத்து சோதிதேயம்வாளேந்தி
கொல்லுவேன் பாருமென்று.

சுவேதன் சொல் தரு

குதித்தேனே பாராய் ரதத்தைவிட்டு
குதித்தேனே பாராய் எதிர்த்துப்போராடவே
குதித்துவான்றும் ஜே சிதைக்கக்கத்தியெலிசி குதி
பதைத்துவுட்டலெல்லாம்

வீஷ்மர் சொல் கந்தார்த்தம்

கத்திகேடையமும்வானும் பாய்ந்துமேலிடுக்கத்தானும்
கத்திகேடையந்தொடாமல் கடிவியேவில்லைவாங்கி
கெத்தடன்சுவேதராஜன் கேட்டயம்பிடித்தைக்கையை
அடித்துமே வீழுச்செய்து.

வீஷ்மர் சொல் தரு

அகமது சுவித்தாரி துரியன் வீஷ்மர்
அகமது களித்தார் வெகுமதிமன் னர்கள்
அகமதுசுவித்தாரி சுகமிதுவோவென்று மிகவரமன்றதுடிக்க அக

சுவேதன் சொல் கந்தார்த்தம்

வாடியேகலங்கமன்னர் வானேந்துங்கரமிருக்க கேடையகரமுக்கீழ் கிளம்பியே ஆக்ரமிக்கு ஜாட்யேசுறந்றுமீறி உரேலென்றுபாய்ந்துசுவேதன் வேடிக்கை பார்க்க தேவர்

சுவேதன் சொல் தரு

வெட்டினுனே வீஷ்மரமுடியை
வெட்டினுனே வீஷ்மரமுடியை
வெட்டவேநானும் கிட்டித்தலைகுனிய
பொட்டெனயெதிரின்று திட்டவும்துடியை வெ

பொது வசனம்

இப்படியாக சுவேதனன் கையை வெட்டிய வீஷ்மர கடைய மகுடத்தை வெட்டிக்கத்தள்ளிய மாத்திரத்தில் வீஷ்மர ணாணப்பட்டு தலை குனிந்திருக்கும்போது சுவேதன் வீஷ்மரைப் பார்த்து சொல்லுகிற விதங்காண்க.

சுவேதன் சொல் தரு

என்னபுத்திநினைந்தாயோடா மகாபாரிசீலமா
 என்னபுத்திநினைந்தாயோடா
 அன்னமுனக்குமாற்றி சொன்னதலுவேதத்தின்
 பன்றுப் பிதங்களும் உண்ணித்தெளிந்திடாத என்
 பஞ்சவருப்புதியன்னஸ்ரி சதிகாரபாவி
 பாரதபுகழ்ச்சிசெட்டவா
 வழக்கஜுஞ்சூடி அஞ்சாஸல்பழிதேடி
 விஞ்சுப்புசமுக்கீத்தி வீணிலமித்ததாரோகி என்
 வில்லெடுத்துவெட்டாமலே கபடுசெய்து
 வெற்றிசெம்பதுணரிந்தாயோடா
 கொல்லவாளெடுத்தேனே நில்லாமலேசியாய்
 வெல்லநினைந்துகையில் வில்லெடுத்தாயோபாவி என்
 எந்தவிரகப்பித்துவீழி அப்யயப்யோபாவி
 இதசரியோசனைதடுக்க
 இந்தஷலகமெங்கும் வந்தாரசரெல்லாம்னன்
 உந்தனைநகைக்குமெங்கும் சிந்ததயிலென்னுதாரோகி

வீஷ்மர் சொல் தரு

எந்தனைமதியாமல்வந்துமே எதிர் நிச்சரு
 இப்படிவாசைக்கநி துடிக்காதேஅடா
 தப்பாமலுனைவெட்டி. மடிக்காதேநாறும்
 இருப்பேனோசத்தும் பொருப்பேனோஉன்னை
 விஞ்சுப்பமானில்வாங்கி அறுப்பேன்சிரிசதுண்டாய் எந்

சுவேதன் சொல் தரு

தீதியில்லாறுடா வாதையறிவேன்போடா
 நெடியலில்லேந்தியே பதைக்காதேயிப்போ
 கொடியசரங்களை விடுக்காதே
 நீட்டிவானை யோட்டியேநாறுமே
 போட்டிடதுண்டம் வாட்டாமல்விடுவேனு நீதி

வீஷ்மர் சொல் தரு

மதத்தயானைபோல குதித்துபெயரும்வியே
 வந்தாறுப்பிரியம் செல்லாது மெத்த
 நொந்தாறுமான்கோபம் பொல்லாது அடா
 ஒட்டி நாற்றுக்கிணு வாட்டாமல்விடுவேனு மத

சுவேதன் சொல் தரு

பம்படுமென்னசுத்தி உம்பரிபுகழும்வெற்றி
 பறவிகடி க்காமல் விடுவேனு வெட்டி
 சிரத்துணரிக்காமல் விடுவேனு
 பாயவேசேனை சாயவேசத்தம்
 ஒயாஸல்வாள்கொண்டு தூயங்கியபக்கங்கு பம்

வீஷ்மர் சொல் கவி

கொடும்புவிபோலேபாய்ந்து கொள்ளலேபகை கவெல்லாம்
 படுவிதம்தனியறிந்து பதறியேவிஞ்சமாச்சாரி
 சுடுகணைதனைந்தேடி சுவேதனையடித்தாரப்போ
 நடுங்கவேபலரும்தர்ம ராஜாரும்புலம்புவாரே.

தருமர் சொல் தரு

அப்யயப்யோயென்னசெய்வேன் அப்பா
 அழகுசவேதனங்கமந்தா
 மெய்யானதம்பியும் நீயும்மடிந்திட
 தெய்வமேயென்ன செய்குவேன்
 இட்டக்ட்டாயிதுவோ சுவேதன
 இங்கறக்குபெயந்தலுக்கு பட்டந்தருகிறேன்
 பாரென் ரூபெந்தனை விட்டுப்பிரிந்தாயோ
 ஓராண்டுஆதரித்த அந்தஷ்தமன்சித்தவாட
 சீரானதம்பிநீயும்ஒருமிக்க சிவலோகம்சேர்ந்திரோ
 ஒப்பிலாவிரியனே எங்கள்உதவிக்குநீங்கள்வந்து
 இப்படிமாண்மாரோ அப்பனேகன்மனி
 எப்படிதானு வேண்டா அப்

தருமர் சொல் கவி

அலைகடுள் அம்பலத்தி லாடுஞ்சோதி
 அம்மைசிவகாமிசோ தரனே அப்யோ
 ஹலைகயெலாம்தாமாள யின்பம்வைத்து
 உதலிவந்தயிருவங்கரமுன் பறிகொடுதேன்
 கூகமின்றுநாள்படவும் துரியராஜன்
 களித்திருக்கும் விதமுழுதும் சொல்லுமென்று
 பலகமீலயுந்துதிக்குந்திரு மாலேதெஞ்சம்
 பதறிடவும்விதிவசத்தை யறிகிலேனே.

தருமர் சொல் வகைம்

அலைகயோடிய அம்பலச்சோதியான சிவகாமி சென்ன
 தரனே கேளும். நாமே உலகாள வேண்டுபிள்ளு இன்பம்

வைத்து வந்த மகாவீரராகிய குத்திரகுமாரன், சேனுதிபதி சுவேதன் இவான் இருவரும் முன்னே மாண்டு நாமும் அபஜெயம் அடைந்தோமே. துரியராஜன் மகிழ்ச்சியுடனே ஜெயபேரிமுழுங்கி வருகிறேன், இப்படிகான் முழுதும் இருக்குமோவன்றும், முதல்கோணன் முட்டக்கோணலமென் பதுபோலாகுமோ? நான் என்ன செய்யேன் கர்த்தனே.

கிருஷ்ணரூபச்சுத்தி சொல் தரு

அஞ்சாதேதகுமா	ஒருக்காலும்
அபஜெயம்வருமா	
சஞ்சலப்படவேண்டாம்	ஸமர்மிஞ்சிதோத்தவர்
தடையிலாமலேசண்டை	முடிவிலேகெவிப்பார்கள் அஞ்
சாபம்வெல்லாது	புண்ணியந்தன்னை
பாபம்வெல்லாது	
கோபமேதுடிகொள்ளும்	கொளையும்குலமழிக்கும்
கூறும்ஹலகவார்த்தை	பாகும்பழுநுவராது அஞ்
செகமுடிதந்தேன்	உங்களைக்கார்க்க
சீராகவந்தேன்	
பயம்வேண்டாமிதுவென்ன	பாரத்துயருண்டாகும்
பரமன்செயலெண்ணி	திருமுடிகொள்ளவாரீ அஞ்
மாலையும்குட	ஜெயமங்களம்
மவிழ்ந்துகொண்டாட	
சாலைகிருஷ்ணசாமி	சாத்தியகளிலெழிக்க
நந்தேனவேண்டிபவரம்	சந்தோஷமுடன்வாழுக அஞ்
மனமதுதெறும்	சண்டை..
மகிழ்வெக்கறும்	
மதுராவிஸ்வநகரில் வரமும்பொன்னயன் ஜெயனாம்	
அகமதுகளிததுமே	அங்புடன்வாழுவார்கள் அஞ்
மங்களம் - ஜெயமங்களம் - சுபமங்களம்	
பாதுப் பேரில் முதல்நாள் சண்டை..	
	முற்றிற்று.

విషయాల వ్యాపకమైన అంశాల కు ఏములు ఉన్నాయి

四、德智才

கால்குத்த அம்மை	...	20	00
வெள்ளழகர் அம்மை	...	20	00
தானிச்சோல் கூறு	...	20	00
பிரேரங்கமாற்றங்கள் கூறு	...	20	00
பல்லிப்பால்வட வைக்காலம்	...	20	00
ஏந்துபட்டு வித்தை (2000-ஏந்துதான்)	...	75	00
பல்லியார் மற்றும் குத்தாரம் ஓ-பிரேரங்கள்	...	80	00
பல்லியார் மற்றும் சுடாவி	...	0	00
பால்பீசி பாடிய இப்பாலி	...	0	00
ஷா கல்வெஞ்சியூ	...	10	00
ஒட்ட ரட்டை	...	10	00
கல்லூரியல்லம் ரட்டை	...	12	00
ஊர்தெய்த குறவாறி ரட்டை	...	12	00
நாத விளைவு (ஒது தான்)	...	12	00
அந்தி ரட்டை	...	20	00
நால்தேட்டீ ரட்டை	...	20	00
ஏந்துமுறைகள் ரட்டை	...	20	00
ஏந்துகூட்ட ரட்டை	...	20	00
ஒலைகள் கண்ணால் ரட்டை	...	20	00
ஏந்துமிரு மாணியு ரட்டை	...	20	00
ஏந்துமிரு வித்தை	...	25	00
ஏந்துமிரு விளைவு	...	20	00

ANSWER

B. இருந்தின நாயகர் அன்ட காலை.

• 100 •

F.B. Government Press, Serampore.

卷之三

卷之三十一，七九
CHINA 52110.8